

Bloody Mary

Opplag JA — Argang NY

NUMEDALSBANEN

Endelig en løsning

Nå ser det endelig ut til at Numedalsbanens sjebne er avgjort. De høye herrer i Drammen har kommet fram til en genial løsning. Etter mye uenighet med skriverier i dagsavisene og ellers kommentarer i radio og TV, har det lyktes å komme med en bes-

lutning som begge parter ser ut til å bli fornøyd med. Selfølgelig har det vært en god del debatt om dette, og en hemmelig agent har overvært de fleste av disse møtene. Det fortelles at diskusjonen har gått i høye belger. NSB's administrasjon seilte lenge i motvind, men nå er langtidvarslene meget gode.

Det har blitt veld på skålvekter med både NSB regnskaper og folkevilje og diverse andre ting for å få nåla til å stå stille. Til å begynne med så det ut som budsjettene velde tyngre enn folkevilljen. Men ved å legge på litt stortingssyn og andre tungtveiende syn ble det til slutt helt likt. Spesielt må nevnes Knoll og Tott som var meget tunge på vekt. Denne gangen lekte de leken ualminnelig godt. Og som alle Knoll og Tott var disse også fast gjesster i (Dag)bladet. Folk var aldri helt trygge når de to var i nærheten, for de kunne true med Onkel Pollu og litt av hvert.

Som de fleste vet, var planen fra NSB's hovedstyre at persontrafikken skulle legges ned fra 73 og godstrafikken skulle opprett-

(Forts. side 7)

Kongsberg-labyrinten

I høst åpnet det fantastiske nye velsystemet på Kongsberg. Der- som en kommer i retning fra landets hovedstad eller Flakum, kan en ikke unngå å bli imponert over den nyåpnede velstrekninen fra Sykehuset til gullsmed Petterson. Ja, en får faktisk følelsen av å kjøre på en autobane breile, gode kjørebaner, forbud for gåene (noe som selvfølgelig blir overholdt), og toppen av all gule gatetykker. Men dessverre, den vidunderlige følelsen forsvinner fort når en kommer rundt hjørnet ved Möbel-Tjen. Her må en ofte finne seg i en aldri så liten autorast, for filsystemet ikke er så godt i arbeidet ennå. Men dette kryss gir bare en liten forsmak på de kompliserte gatetykkene mot polen Kongsberg byr på.

Innehengningen utenfor Klauv er det mange som ennå ikke har oppfattet visen med. Det i fremmet mange gode foreslag i benyttelse av disse få kvadraterne, men russens forslag må vel være det beste og mest for målstenlige. Vi foreslår nemlig dette området som leikeplass for kommunestyret. De akterverdige byens borgere som har ansvar

(Forts. side 18)

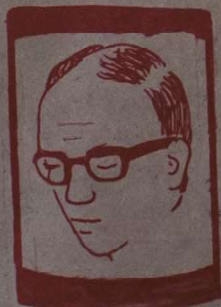


Annonse Annonse Annonse
NB. I

Nu er den kommet, sjafervod- sen, som kan serveres selv ved egjeringsmiddager.

KoskenKORVALD

KoskenKORVALD



Anbefalt av IOGT og M A

Destilert ved
Ørsta og Volda Meleri
Innrykket av
Statens Informasjonstjeneste

Ny ordning for karakter- givningen i gymnaset

I anledning av at tallkarakterer ble innført i gymnaset høsten 1969, har nå gymnaserådet kommet med en ny retledning for lærere og sensorer når det fastsettes karakterer. Prinsippet går ut på at man bruker terninger. Hver lærer har i den anledning fått tilsendt et sett terninger fra gymnaserådet til bruk under fastsettelse av standpunkt og prøvekarakterer. For å se litt nærmere på terningene:

1) Terningene er i forskjellige farger, og hver farge representerer et fag.
2) Terningene har øyne fra 1 til 6, og representerer henholdsvis karakterene fra 1 til 6. Karakteren null oppnås når terningen under kastet faller på gulvet.

3) Terningene er bearbeidet av gymnaserådet slik at tyngdepunktet er forflyttet, slik at når en slår en med terningen, skal datallene en får ligge nærmest mulig

opp til landsgjennomsnittet, den såkalte Gauss' kurve. Som eksempel kan en nevne at den blå terningen som representerer faget matematikk, har tyngdepunkt

et slik at den heller faller på 1 enn på 6, og de tallene en lettest får er 2 og 3.

4) Har en lærer misstanke om at

(Forts. side 18)

Artianernes ludomesterskap — 73

Fredag 13/13 -72 gikk artianernes ludomesterskap av stabelen. Det hele artet seg som en kamp mellom engelskartianerne og realistene. Hvert lag besto av

to deltagere, en kvinnelig og en mannlig. Alle disse fire hadde gjennom de innledende runder vist et utmerket spill.

Før spillet kom igang var det

imidlertid endel problemer. Blant annet spørsmålet om hvill en drikk som spillerne skulle fo- tære under spilllets gang. Realls

(Forts. siste side)

Ansvarssaksjonens sammensetning:

Redaktør:	Per Aage Gabrielsen
Nestredaktør:	Jan Holmqvist
Medarbeidere:	Knut Herefoss Jacob Wisløff
Kasserer:	Anne Helene Tørseth
Tegner:	Eli Jonhaugen
Annonseakvisitører:	Sissel Garaas Helen Fosso Ingebjørg Lien Ellen Korvald

Utgivelse: Buskerud Andelstrykkeri, Kongsberg

Det er ikke lett å lage en russeavis som faller i alle lesernes smak - jeg vil faktisk anse det som en umulighet. Skulle man utelate alt det stoffet som ikke alle var absolutt fornøyde med, så ville man til slutt sitte igjen med bare annonsene. Vi har imidlertid hatt for øye å lage en avis for avgangsklassene ved Kongsberg Gymnas og ikke tatt sikte på noen spesiell lesergruppe. Skulle så noen være misfornøyde, unnskylder vi oss med at avisen ble laget i den verste strida med eksamensforberedelser.

Ved gjennomlesning av nærværende åndsprodukt, vil man finne mye som avviker fra det tradisjonelle. Det første som faller en i øynene er «u-russens» meningsytringer. Denne gruppen har nemlig også, på grunn av sin forholdsvis store prosentvis del av avgangskullet, fått anledning til å uttrykke seg i avisen (det stoffet står Vidar Madssen ansvarlig for). Redaktøren har lagt sitt religiøse syn til side og derfor også sluppet til et Lagsmedlems livssyn (det er ikke så mange lagsmedlemmer blant oss at de kunne få noen dominerende plass). De som ønsket det har fått lov til å skrive på dialekt for å gjøre det hele mer personlig. Vi vil derfor gjøre oppmerksom på at det som virker som seriøse meningsytringer, faktisk er seriøst ment.

På grunn av redaktørens manglende kyndighet i skrivekunsten, vil man måtte lete lenge etter en skikkelig leder i denne avisen - den finnes nemlig ikke.

Russen visste ikke hva de gjorde da de valgte undertegnede til redaktør for russeavisen det hele endte nemlig med, på grunn av hans udyktighet, at elevene måtte lage hele avisen selv. Det eneste redaktøren gjorde var å levere det skrevne stoffet til trykking.

Per Aage Gabrielsen

LUKAS 17.21**Hva er Gud?**Lukas 17.21
Hva er Gud?

Gud er alle menneskers allmektige far. Han elsker oss med en kjærlighet uten grenser - en kjærlighet som vi mennesker verden kan fatte eller forstå - først og fremst fordi vi egentlig snarere fortjener forlømmelse enn kjærlighet, vi syndige mennesker. Det er godt å få klargjort situasjonen...

Gud er nidkjær. Han kan ikke tolerere synd. Følgelig ofrer han sin sønn Jesus Kristus for at forholdet mellom den hellige Gud og mennesker skal bli godt. Hvilken usigelig kjærlighet. De som ikke vil ta imot hans kjærlighet har et eneste alternativ: Evig fortæpelse. Her er det i sannhet enten - eller...

Vi som ikke kan føle «fred med Gud», vi som ikke kjenner «Guds

uendelige kjærlighet» som strømmer gjennom oss og gir oss «kraft» til hver ny dag, vi som etter sigende ikke har forstått «livets egentlige mening», vi som ikke har fått noe «kall fra Gud» om at vi skal «frelse» alle ANDRE mennesker som er «fortæpelse», vi som tror - og som ØNSKER å tro - på noe annet - hva med oss? HVA MED OSS?

«Nei, dessverre - dere... ja, nei - dere...»

Vi som ikke blir blanke i øynene ved å lese Joh. 3.16 - er vi forherdede og verdiløse? Vi som mener at Guds ord - Bibelen - er skrevet av mennesker, etter DERES livsvisdom og tanker - er vi gudsfornektende og spottende?

«Ja men da mister jo Bibelen hele sin dimensjon». Det er ikke da den FAR en dimensjon, da (?)

«Gud er sannhet». Dette har mennesker trodd på for årtusener,

Solveig Amundsen A.s



GLASS

3600 Kongsberg
STORGATEN 3

SNACK MED
FAGMANNEN
når det gjelder
FORSIKRING

O. R. Frømyhr

SMØRBRØD

OG

VARMRETT

**CENTRUM
KAFFEE**
Kongsberg

siden - dette tror mennesker på også idag. Eller - for at jeg ikke skal bli misforstått allerede her - det er nemlig riktigst å se det den andre velen: SANNHET ER GUD. Går det an å tro på noe slikt?...

Hva gjør verden verden vond å leve i? Jeg tror at det skyldes det faktum at sannheten mangler - ja, ikke bare mangler, den er oftest erstattet av den direkte usannhet - den bevisste løgn. Barn oppdras etter verdinormer som egentlig ikke HAR noen verdi i det hele tatt. Mennesker beskjæftiger seg med ting som er verdiløse - søkende Ertjerrig ETTER NOE SOM EGENTLIG IKKE ER noe å søke etter.

Finnes det så en objektiv sannhet? A ja, DEN er det mange som har funnet. Det kjedelige er bare det at de har funnet så MANGE sannheter...

Dersom vi kan tenke oss sannheten som et lysende punkt, da vet vi at vi kan IKKE isolere EN stråle og si: Dette - det er den eneste sannhet. Men - ei heller kan vi peke på noen motsetning - dette, det er den eneste løgn. Tanken om hva sentrum skulle være, melder seg vel nå naturlig, men DET er egentlig ikke vesentlig...

Kanskje den mest verdifulle innstilling til sannhetsbegrepet er gitt av Kierkegaard, i ordene som avslutter et av hans hovedverk «Enten - Eller»:

KUN DEN SANNHET DER
OPBYGGER,
ER SANNHET FOR DIG!

«Nei, dette er ingen Gud, dette er ingen allmektig Far i Himelen som elsker oss trass i at vi ikke fortjener det. Det er Gud som er sannhet og ikke omvendt. Nei, kanskje ikke...»

Tom Erik Falla Engebreitson

Ase Marie
Manufaktur

Dame- Barnelær, Garn, Trikotasje, Broderier

Nytorget - Telefon 508 - KONGSBERG

A. Ristvedt Eftf.

GLØER OTTOSEN

Gomsrudveien - Kongsberg - Tlf. 347

DAGLIGVAREFORRETNING

**Personbilsforsikring
med lavere premie!**

Velg mellom tre forskjellige selvassuranseløp,
og spar inntil 35 % av kaskopremien!
Snakk med våre representanter!



**Norges
Brannkasse**

Myntgt. 2, Kongsberg. Telefon: 1749 - 1969

VI HJELPER DEM GJERNE
MED DERES FARGEVALG

Vestsiden Farvehandel

Godt utvalg i parfyme og kosmetikk

Nytorget - Tlf. 109

Russestyret 1973

Formann:	Einar Figenschou
Nestformann:	Kjersti Engeseth
Sekretær:	Anne H. Tørseth
Kasserer:	Ingebjørg Lien
Festformann:	Rune Berge
Russevertinne:	Eli Jonhaugen
Styremedl.:	Knut Herefoss Målfrid Blaavarp
Festkomité:	Kristi Heggen Helge Wikstøl Jan Petter Borvik Gunnar Eldevik

**Resten av året
leser vi**

**Kongsberg
Tidende**

Russeformannens forum:

Ja, endelig er vi kommet til den store dagen. Den dagen da alle trette artianere kan begynne å hvile og slappe av etter å ha fullført en mer eller mindre bra eksamen. For vi har vel fortjent det, eller hva?

Dette er dagen da den «ærede herr formann» skal slaktes og/eller hyldes for sine ord om mennesket og samfunnet både på det lokale-, nasjonale og internasjonale plan. Men i morgen, da skal også han hvile. Om han fortjener det? Vel, russefeiringen er frivillig, det samme er gymnaset som helhet. Tre år sammen med medelever kan vel sies forsvarlig å feire når man skal skilles for alltid?

I hvert fall sett på bakgrunn av at alle har minst 12 års skolegang bak seg, mener mange, det har vært hardt til sine tider, men det er også en tid en aldri vil glemme. Hendelser på skolen, fellesskapet, kranglingen med hverandre og med lektorene og spøk og moro med alle sammen når det har passet. Jo, jeg tror vi har noe å være glade for, og jeg tror ikke noen ser noe rart i at dette vises ute. Jeg har tidligere i byens aviser vært nok inne på dette om russefeiring i det hele, men vil gjerne få legge til et par betraktninger nå når vi tross alt er ferdige med alt maset.

At mennesker viser glede er ikke forbudt. Derimot vil noen ha det slik at skoleelever ikke skal ha lov til dette. Ikke fordi man er mot glede, men fordi man mener fester bærer preg av snobbethet over eksamen, blant annet i form av russeavis, russetog og russetale samt røde uniformer. Er dette tilfelle, mener også jeg at feiringen bør helt bort. Imidlertid har jeg kunnet betrakte elever som har vært inne for å høre sensuren, og det som har preget disse, har vært enten tårer eller glede, og noe mellomformydhet. Men tårene og gleden og andre følelser har vært ekte, det er det ikke tvil om. Etter en hard eksamen kan man føle behov for en slags utløsning på en eller annen måte. Det er riktig og dertil meget viktig at disse følelsene får slippe ut. Det det er spørsmål om, er hvordan følelsesutslippet arter seg. Noen vil ha det til kun å arte seg innenfor russefeiringen egne kretser, andre mener at utadvendt feiring også er riktig.

La det med en gang være klart: Jeg står ikke som ansvarlig for russetog og holder ikke tale fordi jeg tror at rusen vil vise seg frem. Noe av skylden for denne måten å utfolde glede på, må legges på tradisjon, resten på den enkle grunn at vi i tillegg til å ville vise vårt følelsesutslipp på en behersket måte også vil fortelle folk noe. Vi har ingen bedre anledning til dette enn ved vår egen avis, vårt eget tog og en tale. Når jeg nå sitter og skriver, er vi ferdige med eksamen, og forberedelsene til russefeiringen er endelig over. Jeg må si at det kreves mye for å få til et skikkelig opplegg, kanskje nettopp fordi vi i år har en splittet russ, og har innsett betydningen av å forandre noe av formen på feiringen. Om dette har lyktes i positiv retning vil dere kunne avgjøre selv i dag. Meningen har ihvertfall vært god, og vi prøver å holde en mere meningsfylt linje i alt, dog med med humor fylt av livsglede som

vi håper vil slå an. Det er en splittelsens og skiftningenes tid vi lever i, så også innen gymnaset. Det er mange meningsytringer å ta hensyn til, og jeg er personlig opptatt av å finne en form for feiring som alle kan godta, splittelse tjener ingen, og på gymnaset er det ofte en sterk personlig kontakt mellom enkelte elever, slik at splittelse synes spesielt uheldig. Når vi skal være glade over en felles avsluttet skole, er det vondt at man må vise gleden på hver vår side av enmur. Når det gjelder rammen om festopplegget, er det likevel noe jeg absolutt ikke kan godta. Jeg mener personlig at vi ikke er verdt oppmerksomhet og festing i to uker på grunn av artium. Det er nå ca. 40000 artianere pr. år i Norge, og gymnaset vil etter hvert sannsynligvis utvikle seg til å bli en skole de fleste kan ta dersom de ønsker det. Dessuten er det skilleg skoler ellers som i tilfelle skulle fortjene oppmerksomhet. Det vi foretar oss med russetog osv. bør derfor etterhvert betraktes som noe helt alminnelig ungdom foretar seg. Derfor vil det etter min mening, være riktig etter hvert å prøve å samarbeide med for eksempel handelsskole, yrkesskole når det gjelder den utadvendte feiringen. Vi må prøve å være talerør for alle ungdommer på 17. mai. Når det gjelder innadvendt festing, så er det også her åpne muligheter for samarbeid, skjønt det her kanskje er mer naturlig at de som har gått sammen på skolen fester sammen. Fortsettes det utstrakte samarbeid med andre gymnasia, mener jeg det ville være like så riktig, med et begynnende fellesskap med avgangsklasser ved andre videregående skoler.

Tiden er imidlertid et sentrum for skoleelever. Utover våren er man så opptatt av eksamen at alt annet har man lyst til å gi blaffen i, eller omvendt, man har lyst til å gi blaffen i skolen. Det er for liten tid til å kunne utforme en skikkelig 17. mai når man samtidig har tusenvis av sider som skal kunnes før eksamen. Tidligere i vinter var jeg så lei at jeg ville være glad for å slippe å tenke på russetog og russetale. Men det var den gang. Nå når 17. mai er kommet og alt er klart, kommer gleden igjen, og da ville det være leit dersom ikke noe var tilbake.

Med tiden vil feiringen forandres, det er den nødt til etter som retningene i dagens samfunn forandres så hurtig. Men jeg håper den alltid vil bestå i en aller annen form som kan være et positivt bidrag til 17. mai.

Angående festingen ellers vil jeg bare kort uttale meg om den. Toukers festing sprøyt, uansett hva man fester for og på hvilken måte. Derimot vil en kort og konsentrert festlighet være forståelig og akseptabel, og vil gi mer igjen til alle, da man ikke går lei av alt ståket ved disse festene. Vi innleder i år med en innskrenkning til en uke, og personlig har jeg ikke noe i mot at det forgår en ytterligere innskrenkning senere. Jeg tror imidlertid det er riktig å begynne moderat. Der er også mitt ønske om man kunne klare å få fester uten alkohol, slik at avholdsfolk ikke behøver føle seg utenfor. Det er fell å tro at man ikke kan ha det moro uten alko-

hol. Kunne man bare klare å slippe seg løs blant kameratene uten at en følte at en dummet seg ut, ville jo det samme være oppnådd. Dette med at en må drikke på fester for å ha det moro kommer av påvirkningene fra miljøet i yngre alder for de flestes vedkommende. Alkohol skulle være et middel for å skape kontakt. Men det er en falsk kontakt. Noen ukjente som har vært på fyllefest og blitt tilsynelatende kjent med hverandre, er ofte rett og slett flau over å se hverandre igjen neste dag. Særlig hvis det kan ha ført til en intim kontakt gutt/jente som det ikke ligger noe i.

Gjennomføringen av dette beror imidlertid sterkt på hvilken innstilling man klarer å skape innen rusen etter hvert. Det er vanskelig å si hvordan det går i år, fordi rusen er splittet i to retninger (en som vil ha bort all utadvendt feiring og den som står for arrangementene). Imidlertid håper jeg at senere artianere kan enes, slik at fellesskapet kan bli så fullstendig som mulig i en eller annen retning. Jeg vil ikke gråte dersom det senere vil vise seg at man vil ha russefeiringen bort. Jeg håper da i tilfelle at man også

ser med kritiske øyne på den innadvendte feiring, og ikke gjør slik mindretallsgruppen av artianere gjorde i år. De ville jo beholde hele det tradisjonelle festopplegget. Jeg kan forstå om all russefeiring fjernes, men det vil være synd, for den har sin berettigelse dersom den blir utnyttet på en forstandig måte.

Jeg er skuffet over utbryterne i år. Da det avgjørende møtet ble holdt på høsten i fjor, ønsket jeg overfor disse at samarbeidet på de områder vi var enige på, kunne opprettholdes. Dette reagerte man på som en selvfølgelighet. Jeg er derfor lei for at de på tross av dette ikke har vist seg det minste villige til kontakt og samarbeide.

Dere får unnskyld alle mine negative betraktninger på en dag da det er glede som burde rådmenn i og med at jeg står som leder av ca. 80 prosent av årets artianere, mener jeg det er riktig å si min oppriktige mening om russefeiringen og da særlig på grunn av den uenighet som er oppstått.

Resten får komme i russetalen, og vel også i russetoget, skjønt begge disse ting vil ha hovedvekten på forholdet mellom mennesker generelt.

Om ikke jeg er glad i dag? Jo, det er sikkert, jeg har lyst til å hoppe, danse, finne på de mest forunderlige ting akkurat nå, omfavne andre i glede, vise at jeg er glad uten å støte noen. Og det beste av alt: - jeg tror det er riktig!

Einar Fjengschou



Hermod Spiten
VOLVOSENTERET

KONGSBERG — NOTODDEN — HOKKSUND

ALT I

FISK OG SILD — GRØNNSAKER OG HERMETIKK

Brødr. Kristoffersen
FISK - VILT - GRØNNSAKER
skaffer vi Dem

Fiskeforretning. Tlf. 59

Ved alle anledninger

kjøper vi våre blomster i

Storgatens Blomsterforretning

Tlf. 125

AAS KAFETERIA

Drammensveien - Tlf. 1142

Studenter trenger også penger for å leve

Vi hjelper til med studielån!!!

FORST OG FREMT
Den norske Creditbank



KONGSBERG

Utdrag fra det nye frie tyskopplegget

Presentasjon av dikteren.

Friederich Heinz Fritz von Schnabeljäger Katzenjammer (1617—1819). Feltgedichter bei Kaiser Weimar von Glücheningloch XIX. Einhaber des Eisenkrossen erste klasse Poste mortum.

Vater: Fideikommissär Meinz Heulenlaet von Schwing-schtang Katzenjammer.

Mutter: Schtepptanzerin Sinderelle von Schwinghammer Katzenjammer.

Diktet «Die Küsse im Grü-nenwald» er et tidlig ungdoms-arbeid under «Sturm und Trang-tiden» skrevet under ett av hans tallrike opphold på Trebjolka Sanatoriet for im-bisille Nasjonalromantikere. Er også kjent for oversettelsen av Karl Max og Klengels «Pro-gramschriften über die Bingo, Punkten und Noten» Moskwa 1170, til Døveskrift. Dette ar-beid ble aldri avsluttet.

Siden førte hans uheldige kjærlighet til Dreimal Wett-malster im Kappgang Mäd-chen Markise Ulrikke Maria Peppermünde Mosel am Reihn som gikk ifra ham, røyk han

Utdrag fra det nye frie tyske leseverket for gymnaset.

Die küsse im Grünenwald.

Fügen méinen tanken mit Deuten benzin
Schnell aber schnell über die blomenden
engen mit Rosen im Haare
Schlengen im sengen mit den Küssen so heisse
«Ich Liebe dich, mein Hund».

Der Hütte risteten,
und die Donner blitzen,
und die Sonne Scheint,
und es ware so heisse.
Ein, zwei, drei, die Soldaten maschlerten,
und die Stüfeln knallten im Bergen herum.

Die Vogeeln Singten im Baumen,
und die Kuglen veinten im züfften
Da sagte der General:
«Nun muss ich essen»
Die Bekken klungten und die Flammekestern
lichtetens die Zigaretten,
und die Jungen schlaften in den Bingen,
Die Soldaten singten:
«Wir fahren gegen Sengeland».

ut på skråplanet, noe som medførte flere selvmordsforsøk. Hans dikterverker er derfor etter denne hending skrevet og bevart på ølbrikker og toa-lettvegger i Bierstubene rundt om i hans kjære by Trinken-

dorf am Weinenbier. Her døde han av lekasje med overtrukket stipendkonto hos Reichs-ministerium Abteilung für Feinkultur. Omstendighetene var at han gled på stigbrettet til Reichkommissar Schweint



Rekonstruksjon slik man tror ett av hans selvmordsforsøk var.

Broch von Plasteks panserede kariol etter at de i fellesskap hadde blitt kastet ut fra en Bierstube hvor de forsøkte å få servering ved å vise falskt legitimasjonskort.

Denne omtale av forfatteren til «Die Küsse im Grünenwald» er tatt ut av lektor Odipus Haraldsens verk die Sen-suelle Nationalromantikern des Preusens.

Med broderi,
hatt og hansker
er det ingen vansker

hos

R. Garaas

Storgt. 7 - Kongsberg
Tlf. 28

A. ANDERSEN
JERNVARE-
FORRETNING
Telefon 66

ALLTID NOE NYTT
OG PENT
I

KONGSBERG
GLASMAGASIN

Telefon 152
m/filialen - telefon 783

Spar penger og tid
gå rett til

Solid

Skotøymagasinet på Nytorge

SE

våre rimelige

SOMMERKJOLER

HANS STÅLANE

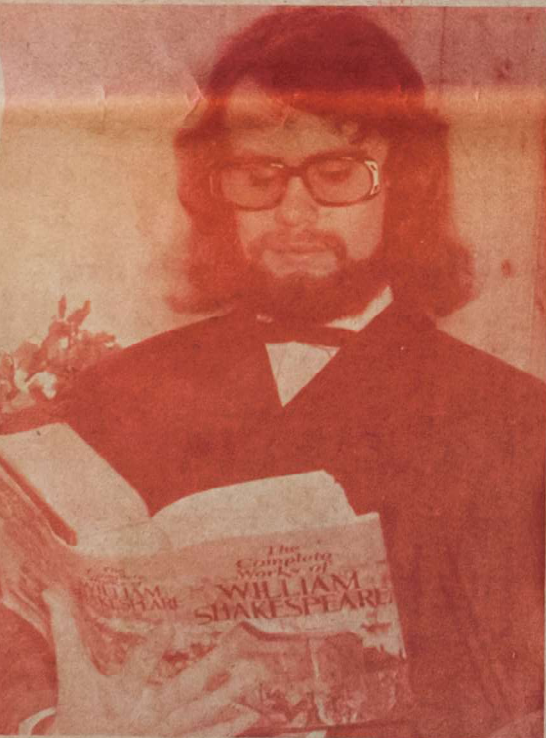
Storgt. 32

STORT UTVALG
I FERDIGINNSPILTE
4-SPORS KASSETTER

Behmer Radio - Elektrisk
Radio og Televisjon
Telefon 877 - Kongsberg

Gratulerer med dagen

A-S KONGSBERG VÅPENFABRIKK
Etabl. 1814



Forfatteren før og etter det uheldige kjærlighetsforholdet.

Russen 1926

Noen refleksjoner angående russen 1926 ved en av dem

Redaktøren av russeavisen for 1973 har bedt meg om å skrive noen ord om min egen russetid anno 1926. Han hadde hørt ymtet noen ord om at det var noe spesielt ved den årgangen. Når det gjelder vin, er årgangen viktig, og denne årgangen av russ er jo ganske gammel, så kanskje det er verdt å skrive litt om den. Om den var god eller dårlig er russen av idag kanskje den beste til å bedømme, for russen den gang og russen nå har kanskje atskillig felles. Vi hadde en russesang som lød: «Sure folk skal henges, molboemner flåes. Det er liv og løyer som står høyt for oss». Det fantes sikkert den gang-folk som syntes løyene gikk litt for langt. Jeg skal komme tilbake til dette temaet senere. Jeg har først bare lyst til å fortelle litt om mine skolekamerater. Realistene var åtte i tallet, og vi var ni på engelsklinjen. Bortsett fra realfagene og språkfagene hadde vi felles timer. Vi på engelsklinjen var de stille og forsiktige. Et par av dem ble misjonærer og var ikke interessert i russens «utskelelser». Jeg snakket med en av dem for ikke så lenge siden. Det var duksen på engelsklinjen, en meget sympatisk jente. Hun har vært hele verden rundt siden den tiden og er rik på opplevelser og erfaring, så hun har neppe savnet en «oppveisesrik» russetid. Blant russen på engelsklinjen var det imidlertid en som slo følge med de glade realistene. Det var en russ som i religionstimen satt og oversatte Bibelen til finsk. Siden har han oversatt Kalevala, det finske eposet til telemarksdialekt, et arbeide som han har fått stor ros for. Han heter Albert Lange Filiflet. Navnet passer utmerket, for han er ikke egentlig litten av vekst. A propos religionstimen, så hadde vi den gang en religionslærer, en elskelig prest, som het Nistad. Navnet innbød jo til litt moro for russen, så en av replikkene i russetalen lød: «Alle prester er stae, men her har vi en som er «Nistad».

Vår vidunderlige rektor het Tallak Lunden, som satte gymnaset på Kongsberg i gang i 1921. Han var en av Herman Wildenveys gode venner. Hans kone var født Mimi Sverdrup, i slekt med vår omstridte statsmann. Hun elsket Wildenvey, og når det gaves en anledning, leste hun diktene hans for oss. Særlig godt likte vi diktet «En regel» fordi det hadde med Kongsberg å gjøre. Det var jo noe vi kjente til. Jeg vil nevne personene i diktet. Det var førstester Røkkum, som den eldre generasjon sikkert husker. Han gikk bestandig i knebukser, og så var det vennen Wigang, et gammelt Kongsbergnavn. De kom til Skogskolens hytte på Mehels. De var sultne og hadde tatt seg en dram, men «under taket i hytta hang en stendau mann». De skar ham ned og satte ham på trammen utenfor og «spiste i fred». Da de skulle dra av gårde neste dag, så

visket Wiegand: «Hjelp til med å bære, vi henger ham op igjen, - her har vi tom». «Ja», svarer Røkkum, «for hytta skal være slik - når vi går som den var da vi kom». Dette skulle jo også russen 1926 ta seg ad notam, for vi fikk beskjed om at byens bygninger skulle vaskes rene for russ.

ens mer eller mindre spirituelle påskrifter, plassert der natten til den syttende mai.

På den tiden jeg var russ, var jeg en meget sjenert og uerfaren ung pike. Jeg tviler på om det finnes mange av samme slaget som meg selv nå for tiden.

Vår gode rektor syntes en av våre plakater var uanstendig, og den ble beslaglagt. Jeg forstod ingenting av hele vitsen på plakaten den gang. Det hadde kanskje nåtiden ungdom gjort, men «slik var det ikke i halvfemserne», synger danskene. Senere forstod jeg den og utelater vitsen her. Sensurert av meg selv.

Russetalen ble holdt på Nytorget, da som nå, av vår russeformann Magnus Brostrup Landstad, en sønnesønn som av salmedikteren. Han var en lystig gesell. «Eplet faller ikke langt fra stammen», lyder ordspråket, men i Magnus' tilfelle hadde det kanskje trillet litt langt fra salmedikteren i Telemark. Resultatet av Kongsberggrussens påfunn i Mai 1926, ble at russen ikke fikk lov til å nyte det privilegium at bære russeuer (hvorfor skulle russen forresten være mere privilegert enn lærergutter og andre skoleelever?). Vår oppfinnsomme russeformann, Magnus, var imidlertid ikke snauere enn at etter en stakkels stund opptrådte Kongsberggrussen i røde stråhattar på Karl Johan. Dette vakte stor jubel blant hovedstadens ungdom.

Russefester ble det holdt da som nå, men jeg hadde ikke inntrykk av at vi begynte fullt så tidlig med russefeiringen som russen av i dag gjør. Rett som det er, skal det nå meldes fra i timene av russestyret at det skal arrangeres turer i øst og vest. LÆRERNE VILLE GJERNE GI UNGDOMMEN LITT LÆRDOM I DET HARDE SAMFUNN. ET VI LIVER I. Det latinske ordspråket: O sancta simplicitas, har nok den samme gyldighet i dag som på romernes tid.

Mange av russefestene vi holdt, var sikkert ikke til forargelse for byens bra borgere. Vi danset på «Monseberget» og på Ruudshytta på Gamlegrendssåsen. Oslosrusse arrangerte en tur til Bergen med vår Amerikabåt den gangen, «Stavangertjorden». Jeg fikk anledning til å være med på den. Det var jo en fantastisk opplevelse for en Kongsbergjente som aldri hadde vært på Vestlandet. Oslosrussens president den gang, var Oftedal fra Stavanger. Han ble under andre verdenskrig dømt til døden, men «benådet» til ti års tukthus.

Til slutt vil jeg få lov å minnes dem av mitt russekull som er døde. Bjarne Hansen, Sverre Lommerud Olsen, Gunnar Aslak Aukrust og Einar Fjerdingsstad, som endte sitt liv i en tysk konsentrasjonsleir.

Når jeg tenker tilbake, ikke akkurat på russetiden, men på skolekameratene fra den gang, må jeg tenke på Einar, som var så interessert i dikteren Sigbjørn Obstfelder fra Stavanger. Min far var fra Alexander Kjelands fødeby og gikk på Kongsberg skole sammen med dikteren. Obstfelder var en raring og ensteing, som ofte stod alene i skolegården, etter min fars utsagn. Kanskje ungdommen av i dag burde forlate hordementaltiteten og ikke flokke seg sammen utenfor klosker og isbarer på kveldene. Det finnes større verdier i vår vidunderlige naturs stillhet og i ensomheten. Er vår tids mennesker redd for ensomheten? Jeg synes synd på dem. Mennesket fødes alene og det dør alene. Disse verdiene gir nåtidens menneske, tror jeg, kraft til å bære noen av vår verdens store problemer.

For ikke å avslutte en artikkel i en russeavis i mott, vil jeg dure i vei med å si: «Bak om skyen er himmelen alltid blå», og det har den være når man er ung og russ.

En gammel lektor med det meget aristokratiske navnet Olga Lo. Anderssen.

(NB. 2 s'er er mye «finere» enn!)

ALT I

FRUKT, SJOKOLADE
OG TOBAKK

Amundsens Kiosk

deres sko

finner
De
hos:

Eduard LIEN'S



BREV FRA

Vår USA-korrespondent

Takk for hyggelig «russe-hilsen» med anmodning om et beskjedent bidrag til årets russeavis. «Alt mottas med takk» var en stående frase i min tid når vi, aller elskverdighet, truet våre lærere om et langt skoleår (å du hvor uendelig tregt og langdrygt et skoleår fortonet seg den gangen) og våget å la en slik kjærkommen sjanse til syndsforlåtelse, gå fra seg. – Tidene har forandret seg, og det har de vel i grunnen alltid gjort. Rett nok han en vis mann sagt, eller var det en kvinne (jeg oppholder meg i et land er man taler mer om kvinnens frigjøring enn om borgerrettigheter), at intet nytt skjer under solen. Pinselig tøv har en helt spesiell evne til å bli ekstra tøvet, - det skjer dessverre så meget nytt under solen at bare de færreste er tilnærmet å ja jour med en brøddel av hva som skjer. Og det bringer meg til noe av poenget i denne min lille emigrant-epistel: I denne smeltedigelen av forvirrende mange ulike folk og raser som kaller seg USA, forgår om-skriftelsen så raskt, sceneformandringene kvikkere enn på noen hjemlig revyscene, så vil du forsøke å feste noen hovedinntrykk

på papirt, havner du i generaliserings sorte gryte. La meg vokte meg for det.

Samvær med unge mennesker er alltid stimulerende, i hvilken grad det er berikende er avhengig av den verdimåler du velger å bruke. Ut fra min egen ringe erfaring fra det college som jeg arbeider ved, virker amerikanske studenter svært så samfunnsopptatt og langt mindre karriererett enn jeg hadde tenkt meg dem. Det snakkes forbausende lite, ja noen vil vel si foruroligende lite fag. Det behøver ikke nødvendigvis å bety utstrakt mangel på faglig respekt. Utenomaktiviteter ved et amerikansk college - og her er det virkelig spennvidde - opptar en stor del av studentenes tid. De formelig vasser i tilbuds-musikk, teater, kunst, dans, for ikke å snakke om sportslige aktiviteter av alle mulige og helst umulige slag. Dyrkingen av sportssene kan gi et normalt menneske mageknip, men du verden for fargerike show disse football-, baseball- og basketball-arrangementene er.

Som nordmann bør man være ekstra varsom med å kvalitetsvurdere hva utlendinger innenfor ulike samfunnsgrener yter. Det vil helst gå i favør av det tilvante. Det er så vanskelig å forstå seg på folk som ikke liker norske kjøttkaker. Hvem har ikke hum-

set godt (og ingen kan knekke så inderlig godt som vi) over historien om norskamerikaneren som på torget i Trondheim pekte på noen ekstra store, blå plommer og forlangte en liter blåbær, og trønderkona, som nær sagt selvfølgelig ikke ble svar skyldig, men pekte på noen digre tomater og spurte om han ikke ville ha en liter tyttbær med det samme.

Jeg skal vokte meg vel for å henge på noen Klara Klok-betraktninger på tappen av disse strotankene. Jeg får si som Tage Erlander en gang sa med sitt særegne, litt skjeve smil: Ungdom, hvor under solen du enn treffer dem, er ikke som før, og det har de aldri vært.

For min egen del håper jeg bare at dere vil har råd til å være litt mer forskjellige, litt mindre unifromerte. Styrk evnen til samfølelse med andre mennesker, den kan aldri bli stor nok.

Lykke til med russetida - forsøk å gi den mening.

Vennlig hilsen

Erling Lund Elinngsen

SANDSVERVEIEN

SERVICE
K. PAULSEN

Tlf. 1747

INN TIL **Esso**

LÆRERBØKER og SKOLEMATERIELL

Kjøper vi i

Georg Sverdrup

BOK- OG PAPIRHANDEL A/S



AUT. FORD FORHANDLER
Kongsberg

Kongsberg
Melkeforsyning

Fransktime — å ja!

Skolen skal utvikle oss til ansvarelsbevisste samfunnsborgere. Men i løpet av de tolv år vi har sittet bak pultene våre, har vi også blitt proppet hodet fullt av allverdens nyttige og unyttige kunnskaper.

La oss være fluer på veggen i en helt alminnelig fransktime. Vår lærer kommer forsiktig bortover gangen, tre minutter før det ringes, tar i mot oss i døren og bukker seg inn.

«Alors, nous continuons à la page...»

«Lærer, kan jeg få gå på WC?»

Stillehet. Man ser konsentrasjon i hans blikk.

«Nei, ah, ja. Men vær rask da du! Det må tas grammatisk.» Han begynner å bla i den lille grønne. Alle får litt panikk og man hører rasling i tørre grammatikkssider over hele klassen. Det vil helst gå bra. Lærer'n er fornøyd, og da så! Vedkommende, som har gjort sitt grammatiske, kommer tilbake. Neste etappe blir tatt av en som vil ut og lufte seg.

Den som braker mest har størst sjanse til å bli hørt i lekse. Derfor gjelder det å støye meget idet lærer'n åpner «Fransk Lesning I». Den som får lese nå, slipper nemlig den tortur å måtte oversette. Mannen på nest bakerste er den heldige, for hele timer snieller ham i med vittigheter. Så spesielt er han glad i å sammenligne Frankrike med Hvittingsfoss. Da stopper lærer'n og dunker pennen sin i pulten. «Må jeg få be om den fullkomne, sammelummelum, studie-trupper, 60 og 60 av gangens!»

Det er ikke så rart at enkelte er litt desorienterte når lærer'n

finner ut at de har pratet længe nok.

«Men hvor er vi da?!»

Med en blanding av behersket irriterhet og stolsk ro, svarer han: «Vi er på neste linje. Lått. En salve av vittigheter fra muntrasjonsrådet øverste høyre hjørne.

Det er mye påfallende merkelig vi må lese i fransk. Men lærer'n er flink til å forklare, beskrive og gestikulere. Selv norsk kan være vanskelig en gang i blant. «Fjerfe» står det i fransk-norsk glossaren.

Hva i all verden er det, lærer?

«Tja, fugler som flyr. Hens for eksempel!»

«Hens flyr vel ikke!»

«Joda, det kan vel hende de tar seg en tur en gang i blant, også!»

«Hvor mye er klokka?» Lærer'n myser mot armbandsuret: «Så sannlig er den ikke litt til! Dere må få grammatikkleks!» Da stiger en flodbølge av protester mot den stakkars mann ved katederet. Han blir medfølelse i stemmen: «Har dere meget å gjøre? Ja, ja, men husk at vi har vårt pensum å komme igjenom!»

Det ringer. Gjennom braket fra snakk og skraping av pult, stiger en stemme: «Forsamling, dere slipper grammatikk! Men jeg kommer sterkere igjen på mandag!»

Sessa

SAMVI
LAVPRIS
i Storgaten

+ GOD PARKERING BAK BUTIKKEN
+ TORS DAG APENT
TIL KL. 19.00.

DE FLESTE TILBUDENE OGSA I AVDELINGENE.

S-LAGET

—Det er verd å huske at det staten gir med den ene hånden, må den først ha tatt med den andre.

—A ha rett betyr så lite. Selv et ur som er gått i stå har rett to ganger i døgnet.

—Det svake kjønn er det sterkeste på grunn av det sterke kjønns svakhet for det svake.

Gjør som russen!

Overlat Deres regnskap til

Kongsberg Regnskapssentral A/S

Når det gjelder kjøtt og pølsevarer går vi til

Kongsberg Kjøttindustri A/S

H. Kallerud - Fr. Fredriksen - Johs. Ottersen

Gnoti seaton

Gnoti Seaton er som De vet grek og betyr Kjenn Dem selv. Vi finner at dagens gymnasiaster står langt tilbake i så måte, og har besluttet å gjøre det beste for å rette på forholdet. Vi har derfor satt opp spørsmåleskjemaet De vil finne nedenfor, bestående av 18 spørsmål inndelt i 6 grupper. Spørsmålene skal besvares med vanlig Gallup svar, ja eller nei. Ja gir to poeng, nei null, og vet ikke kan gis et poeng. Til slutt regnes sammen svarene og De vil finne at De tilhører en av de nedenfornevnte grupper.

21-36 poeng. De lider av en alvorlig tvangsnervose og bør søke kyndig legeljepe.

24-31 poeng, fortsetter De slik kan De bli sivilingeniør eller lek-
tor.

17-24 poeng. De bør gifte Dem, helst med en formuende person.

13-17 poeng. De er assistent i elevrådets basisgruppe.

0-13 poeng, forsøk teologien. Så går vi over til spørsmålene, noter nøye ned deres poengsum etterhvert og legg til slutt sammen. De som har problemer med summeringen kan komme til lærerværelset hvor regnemaskiner utleies.

Og HUSK! Den absolutte ærlighet ved besvarelsen er påkrevet.

- Gruppe
 - Vet De hvem som foreleser psykologi?
 - Kan De bøyve avloir Imperfektum konjunktiv?
 - Pugger De historieleksen?

De som har poeng i denne gruppen er engelskmenn. Resten kan fortsette.

- Gruppe
 - Braker De tæfler?
 - Er de glad i sild?
 - Har De vært tilstede i mer enn tre biotimer sammenlagt?

Har De 6 poeng i denne gruppen, er De lektor Brekke.

Har De 4 poeng, burde De ha bodd i Flesberg.

- Gruppe
 - Innremmer De at De skulker?
 - Drikker De brus i frk. Aspegathers timer?
 - Klapper De bikkja til Holmboe?

1-3 poeng, barsk type. Over 4 poeng, nekrologen følger

- Gruppe
 - Er De tilhenger av lys eksport?
 - Er De tilhenger av mørk eksport?
 - Er De tilhenger av juleel?

Numedalsbanen - - -

(Forts. fra 1. side)

holdes. Istedenfor skinnbussen skulle det settes opp veibuss. Nå er imidlertid planene endret og går i korthet ut på at veibussen skal kjøre på skinnegangen! Dermed får numedalsene beholde banen (i allefall skinnegangen) og NSB får trumfet gjennom sine veibusser. Som de fleste vil skjønne byr dette på store for-

Har De ingen poeng i denne gruppen er De fra Møre. Svarer De ja på spørsmål 1 og 2 er De full. De andre kan gå videre.

- Gruppe
 - Går De til sengs før lyset har gått?
 - Går De til sengs alene?
 - Er De en av jentene i 1RA?

Svarer De ja på spørsmålene 2 og 3 er situasjonen meget beklagelig, og vi foreslår at De henvender Dem til redaksjonen, som vil sørge for at en passende forhold blir opprettet. Svarer De ja på spørsmål 1 har De vært på Sølvkruset.

- Gruppe
 - Har De hår på brystet?
 - Spiser De glass?
 - Har De vært i Finland?

Svarer De vet ikke på spørsmål tre har De sannsynligvis vært der. Får de 6 poeng, er de russeformann.

«De vil altså ikke vite noe mere av meg, frk. Nielsen?»
«Jo, hvor meget er klokken?»

del. Mange har kommet med dystre spådommer med hensyn til humping, ikke doer, ikke leselys for skoleelevene, ikke ventrom, dårlige veier, vanskelige på glatt føre osv. osv. Alle disse problemene forsvinner nå av seg selv. Alt blir som før, bare at veibussen går på jernbanelinja. Når trafikken øker i helgene og særlig ved høytidene, jul og påske har man blitt enige om å koble busser etter hverandre. Til å dra «asset» har man tenkt å bruke en aldri så liten motorvogn (av de som man brukte før). Turistene kommer til å strømme til Numedals bare for å se på og reise med dette bus(s)etoget. Man vil komme til å tjene enorme summer. NSB har kalkulert med at bus(s)etoget vil komme til å få et overskudd langt over Bergensbanen, Sørlandsbanen og de andre store.

Samtidig som at NSB nyter stor fordel av denne ordningen, kommer folket til å tjene enda mer. Turistene som hittil har vært en dårlig inntektskilde, kommer til å stige høyt til vers. Turistene kommer til å valfarte til Numedal i store bølger. Det må bygges ut hoteller, skisentra med skibakker og heiser, hytter, campingplasser, matsentra og mye mer. Mindreverdighetskomplekset overfor Hallingdal kommer til å forsvinne helt. Ja, det er til og med nevnt (må bare hviskes om, Hallingdelene kan bli sjalu) at banen kanskje skal bygges ut helt til Gello, hvis alt går etter planen. Altså vil Numedal bli langt overlegen overfor Hallingdal. Det ser faktisk ut til

at Numedal kommer til å få en blomstringsperiode igjen. Og det kan sakens trenge, for i de siste årene har nesten alle ungdom flyttet ut på grunn av mangel på skoler og arbeidsplasser. Nå kommer det motsatte til å skje.

Da banen ble åpnet i forbindelse med Nore-anleggene for over 50 år siden, var den med å løfte utviklingen oppover. Nå skal dette skje igjen. Det kommer til å bli et vendepunkt i Numedals historie. Fra å være «den glemte dal» kommer Numedal til å bli den største og mektigste av alle daler.

B.M.

Den nye tippekupongen

For å bette på de manglende engelskunnskaper hos en stor del av den norske befolkning, foreslår vi denne løsning til oppsett- ing av tippekupongen:

- Ståvk - Njukasti
- Lester - Krystel Pøllas
- Mansjester Junaltid Nærtsj
- Sjelsi - Sauthæmten
- Kåventry - Lids
- Sjefill Junaltid - Darby
- Aksfård - Blækpul
- Hell - Pårtsmutt
- Millvål - Arient
- Nåttingham Fårest - Kartall
- Kvins Park Rainsjers - Bralten
- Middelsberra - Bernli

VW — K 70

TENKER DE PÅ EN BIL I 40.000 KR. KLASSEN?

Ja, da må De prøvekjøre VW — K 70

Demonstrasjonsbil står til Deres disposisjo.

VELKOMMEN!

Håkon Ljosland Bilforretning A.S

Kongsgårdmoen

Fremtiden
KONGSBERG-AVDDELINGEN

Fylkesavisen som også er lokalavisen

for Kongsberg og Numedal

Storgt. 6 — Kongsberg
Tlf. 259 — 712

A. Engebretsen
MØBELFORRETNING
Telefon 106

Nytorget

Kongsberg

Kodak pocket Instamatic kamera

KORVALD FOTO
3600 Kongsberg

Flere ensomme TV'er og radioer søker kontakt med mennesker som er glad i dyr, elektr(on)iske åler og sjokolade med stereovirkning

TV-wim

Bussedalen 3 — Kongsberg

Vi gratulerer

ARETS RUSS
NAR DET GJELDER

Bøker — Papir — Kontormateriell
Kontormaskiner og møbler

ta turen til Nymoens Torg
til



R. G. Isaksen A.s
Nymoens Torg — KONGSBERG
Telefoner: 381 - 371 - 1143



Nappa og semskede skinnvarer

I pakt med tiden får De hos



Parkering: Karschesgt. Storgaten 12 — Telefon 160

Rus(s)e-utskjeiningar

høsten — 72

Med mot i brystet starta vi planlegginga av fest straks festkomiteén var skipa. Første valget ble Varmestua i Funkelia, og etter mykje ståhei lova det til å bli ein vellykka fest. Discotequet varte fra tidleg kveld og påsone (m/bred) gjekk ned som kaldt el (og omvendt).

Ein eller annen venleg grøftegravar hadde vært så snill å grave opp eit fint basseng bak lokalet, han hadde til og med fylt det med vatn. Fleire var tydelegvis taktsame for dette, for bassenget blei flittig brukt. (Folk var endå til så ivrige at dei fekk ikkje tid til å ta av seg klæda). Mange prøvde på svømmeknappen, men då bassenget ikkje var lenger enn to meter, kom alle ut av teininga og ga opp.

fullt så mykje mot i brystet, våga vi oss likevel utpå igjen 21 oktober. Vi hadde fått leigt lokale i gruvane og då vi regna med at gruvegangane kunne stå imot ein støyt, inviterte vi like godt russen frå Hokksund og Hønefoss. Dei møtte mannsterkt (og kvinnessterkt og anna sterkt) fram så det var ein livlig gjeng som drog inn i berget det blå den kvelden.

Resten gjekk stjuvsagt ikkje utan knirk. Mikrofona på discotequet slo klukk, det fekk enkelte struper merke. Å øverdyve hundre og femti viltre (og tørste) gymnastastar er ikkje lett når ein ikkje får bruke tekniske hjelpemiddel. Den tradisjonelle stafetten (valgfritt pils eller varter) blei no allikevel avvika etter mykje om og men og med hestemne for undertegnande).

Vi, Kongsberg-russen, stilte med eit sterkt lag, og med ei jente som ankermann (kvinne) var ein sikker siger sikra.

Så lite vi enn ville det måtte vi omsider slutte. Samtlige blei samla i toget og så bar det ut igjen, kanskje var det endå meir livat då enn det var på turen innover.

Tradisjonen tru, arrangerte vi også ein Grisefest. Det er nok ikkje mange som er klar over kvifor russen arrangerer denne festen, så ei lita forklaring er nok på sin plass.

I 1850 bestemte Studentersamfunnet å bygge ein samfunnsbygning (på denne tida var gymnaset



Komentar utpå kvelden: NÅ by'ner du å bli full John, du blir så utydelig.

ein del av universitetet). I denne anledning satte ein i gang pengeinnsamlingar, mellom anna ei fire-shillings-innsamling. Det var i samanheng med denne fire-shillings-innsamlinga at grisen kom inn i bildet. Sparegrisen blei eit

symbol for innsamlinga.

Då det var samla inn nok pengar, blei det arrangert ein stor fest og under denne festen blei Griseordenen innført. Når vi arrangerer grisefest, er det av denne ordenen vi blir slått til riddarar.

Vår fest var tradisjonelt sett lik dei tidligare. Først middag, så ridderslegging og sidan dans.

Festformannens forum:

DIFOR er vi RAUDE

17. mai er her og dei fleste av oss røde er ferdige med sluttet på gymnaset der stilskriving, pugging av matte og franske verb etc., etc. gjekk om ein anna.

Dette vil vi feire med brak og bram, ja det vil seie, ein del av oss vil det. Den andre delen vil halde seg bak ludda døer, medan dei feirer, der dei kan få ha sine meir eller mindre spirituelle ahlegger for seg sjølv.

Mange vil nok lure på kva grunnen er til dette. Til det kan ein kort svare at dei er imot at vi viser utad at vi er glade og at vi prøver å vere betre enn anna ungdom ved å iføre oss røde klæde og går i selge tog.

Men kvifor skal vi ikke vise at vi er glade? Vi er då ferdige med

allmennutdanninga som for dei fleste fell svært kjedeleig og uinspirerende. Parolen mellom ungdom i dag er fo at ein skal vere seg sjølv — altså vise glede når ein føler så. Eg trur Kongsberg (og andre stader) ville bli svært i kjedelig om om alle skulle halde ein lav profil (som utbrytargruppa så treffande seier det), det vere seg ungdom på by'n eller arbeidarene i mai.

Denne avisa, plakatar, russe- og russetaler skal vere fora for meiningane våre. Alt for ofte høyrer og ser vi kritikk av forskjellige ting på den vanlege saklege og kjedeleige måten. Eg meiner vi må prøve å angripe det skakke og urette på Molière og Holberg sin måte, med satire og

Eit russemedlem hadde fest like etter jul. Blant annet dette fortelles frå festen (skal ikkje garantere at det er sannferdig):

Festen hadde gått livleg for seg og først ut i dei små timar gjekk dei siste. Verten satte seg utkjørt ned i ein stol og så han til sin forundring ein kar kome krypande fram frå julereet.

— Kor i all verda har du vore hen? spør verten.

— Å é, svarar den spirituelle gjest, é har berre vore uti skauen og driti é.

Sjølv om grisehovudet i år såg ut som om det hadde ramlad ned tusen trappetrinn, og om noen ikke var så svært glad i den slag musikk som blei spelt, så var festen vellukka.

Lærarane og elevane fekk koma saman på ein ny uvanleg måte, noko som begge parter tydelegvis rette stor pris på.

Etter jul er det blitt arrangert fleire festar, men då avisa går tidleg i trykken, kan dei ikke nemnast spelleit her.

Forresten, studentfesten har krav på ein liten kommentar. Den vart arrangert på tampa av siste skoleåret, etter at eksamenssensen har falt. Då skal papira utleverast og dei nybakke akademikarane får svart lue på dei kloke (!?) hoda sine.

Etter det seremonielle, samlast lærarar og elevar til ein siste fest, og den pleier å bli livlig. Om det er fordi dei er glade for å vere ferdige med kvarander eller ikkje, skal vere usagt.

Rune Berge

Anna Johnsen
Skolegt. 11

Kosmetolog N.K.F.
Aut. fotpleier

Faglig veiledning

GULLSMED
H.C. Pettersson's
STORGT. 12. 3600 KONGSBERG
TLF. 33

ALT I UTSTYR —
— ALT I KLÆR

N. Hvidsten
Kongsberg
Telefon 38

Einar Winnæss
GULLSMED

Nytorget — Telefon 304

En engelsk lady skulle reise bort i sommerferien. Hun skrev til en bondegård, og spurte blandt annet om det var langt til W.C. Men på landet sier man «do», og bonden trodde hun mente Walter's.

Church og skrev tilbake: «Det er 10 km å gå, og det er oppe hver søndag og tirsdag. Det er 29 slutt-plasser og 13 stålplasser. Hver tirsdag er det best plass.»

— Damen reiste ikke til bondegården!

— Å være politiker er som å gå på rullestol. Blant bestemmer man kursen selv, til andre tider må man være følge med hvor det bærer.

— Menneskene burde lære av snøfuglene — ikke to av de er like, men se hvor godt de samarbeider når det gjelder en felles oppgave, som for eksempel å korke trafikken.

miljøskapende tiltellinger.

No skal ein ikkje sjå mellom fingrane på eit russefeiringa kanskje held på å gli ut. Fyllekassa kan synest å ta over og erstatta tradisjonelle og meir rolige tiltellinger. Men dette er ein tendens som i dag viser seg på dei fleste stader der ungdom samlast. Eg trur det er umogeleg å få bort alkoholdrikkings, men kanskje eit rolegare festopplegg med meir vekt på miljøskapende tiltellinger som til dømes visesvel-dar, uformelle samankomstar og utflykter, kan bremse litt på denne utviklinga.

Ved å følge ein mellomveg, blir forhåpentlig flest mogleg fornøgd. Håpet er jo at vi skal klare å arrangere tiltellinger som kan samle all russen, noko vi ikkje har klart til no.

Stedet for Byggevarer

Verktøy — Redskap

A.S. BYGGCO
Tlf. 1062 Dyrmyrgt. 45

God parkeringsplass

SKÅL!

En pils-flaske, vet De hva det er? - Jo, det er navnet på det rare glass-hylsteret man oppbevarer pilsen i. Når denne flasken er full av pils (en ølsort) bør den behandles med stor omhu. Spesielt når man har flere av samme slag.

Flaskenes innhold må altså konsumeres med forsiktighet, ellers blir man lett beruset, i verste fall full. Og det er jo ikke hensikten, man kan lett miste både tellingen og fatningen ved slik overvettets bruk. Etter to til tre kasser bør utvises øktetrem forsiktighet, og da er det øyensynlig ikke vanskelig å konstatere brudd på en av disse alvett-reglene:

1 Dra ikke på fest uten trening.
2 Meld fra hvor du går, selv om det er på W.C.

3 Vis respekt for flaske-etiketten!

4 Lytt til erfaringer konsumenter. Vær forberdt på fest selv på hverdager. Ta alltid med opp-trekker og det utstyr festen krever.

6 Husk korteste vei hjem!

7 Drikk ikke alene.

8 Stopp i tide, det er en skam å spy.

9 Spar på flaskene, og spør heller verten om å overnatte om nødvendig.

SKÅL!

Henrik kommer hjem igjen like etter han er gått på skolen. Moren: «Men Henrik, er ikke du på skolen da?»
Henrik: «Nei, jeg kom for sent, og så ville jeg ikke forstyrre....»

Ved Smaarol har man observert ulvefar. Da er nok ikke ulve-mor og de små langt bak.....

Strengt personlig

Annonse

Kjære forbruker!

Dette er resultatet fra Mirriam Fix har oppnådd etter tre uker med VAR personlig SPESIALKUR fra Sofistivated Blinkers & Saks Maktor, en avdeling av Coca Donald concernets divisjon for skjønnhetens fremme. Hun HAR, kjære forbruker, FUNNET The beute de nirvana de la Shangrila, det diskrete skjønnhetsideal.

Dette kan DE også få del i ved vår personlige spesialkur.



Nå tar jeg på med mine Sofistivated Blinkers, deodororer med med Saks Maktor high life skin lotion og svever verden i møte på en ring av selvtilitt.

Mirriam Fix

London - Krekling - Paris
Trad mark
world wide
in
service of the beauty

Søknad om sertifikat

- Er det her man får sertifikat?

- Hva slags sertifikat?

- Bilsertifikat!

- De mener antagelig «Fører-kort for motorvogn drevet med forbrenningsmotor, for privat, altså ikke erhvervsmessig personbefordring?»

- Ja, det var nærmest et slikt jeg hadde tenkt meg!

- Da skal jeg hjelpe dem å fylle ut et et søknadsskjema.

- Jeg sier mange takk.

- Hva heter De?

- Mitt navn er Dingsrud.

- Dingsrud - og hvilken bokstav står foran?

- Det er jo D.

- Det var det. De heter altså D. Dingsrud?

- Nei, jeg heter K. Dingsrud, eller helst Kristian Dingsrud fullt ut.

- Er De gift?

- Nei da. Jeg er ikke gift. Enn De da?

- Det kommer ikke saken ved.

- Nei, det er vel så det.

- Deres alder?

- 84.

- 84? Det kan ikke passe. De mener vel 48?

- Nei, jeg mener 84 for da er jeg født.

- Applikantens kjønn?

- Kjønn? Men De må da vel kunne se at jeg er mannfolk!

- Ja, det ser jeg nok, men jeg har et skjema, «Søknad om opp-nåelse av førerkort drevet med forbrenningsmotor for privat, altså ikke erhvervsmessig person-befordring», som skal utfyllas etter Deres oppgave og under-tesnes av Dem på ære og sam-vittighet.

- All right, sett mannfolk.

- Har De egen husholdning?

- Ja.

- Er De husholdningens hoved-person?

- Nei, det er nok husholdersken min, jomfru Larsen, som er det.

- Drikk De en dram?

- Jeg sier mange takk. En dram tar jeg gjerne.

- Er De straffet?

- Nei, bare av jomfru Larsen!

- Vil De så skrive Deres navn på ære og samvittighet?

- Javel.

- Det var det. Så skal vi prøve Deres ånds- og legemsevner. Er hørselen god?

- Hva sa De?

- Hører De godt?

- Ja, jeg hører utmeket.

- Hørselen er altså god. Så var det synet. Ser De den plakaten der?

- Hvilken plakat da?

- Den med alfabetet på.

- Jada, jada.

- Hvilken bokstav kommer før-st?

- I alfabetet?

- Ja.

- Det er a.

- Synet er altså godt på kortere avstander. Hvordan er det på lengre avstander? Er det en dame eller en herre som kommer der borte i gaten?

- Det er en dame.

- Nei, det er jo en herre.

- Jeg mente henne lenger borte i gaten jeg.

- Jeg ser ingen dame. Nå så var det farvesansen. Er De farveblind?

- Nei, på ingen måte.

- Hvilken farve ser det på papiret her?

- Det er hvitt.

- Nei, det er jo blåpapir.

- Ah, jeg trodde De mente skrivepapiret.

- Farvesansen er altså i orden. Skjenner De forskjell på høyre og venstre?

- Jada, det er stor forskjell på høyre og venstre.

- Riktig. Nå skal jeg prøve om De er nerves. BØ!

- Uff!

- Ble De redd?

- Nei, jeg bare kvakk litt.

- Nerven er altså i orden. Så var det Deres oppfattelsesevne. Tenker De kvikt?

- Hva behager? Jeg skjente ikke riktig spørsmålet.

- Oppfatter De fort? Tenker De raskt?

- Hmm - ja, det gjør jeg.

- Så var det litt om bilen. Hvor mange bremses har en bil?

- Biler med firehjuls bremses har bremses på fire hjul.

- Hvilke bestemmelser gjelder for bruk av hornet?

- Det skal man bruke til å tute med.

- Ja, men skal man bruke hornet når det ikke er nødvendig?

- Nei.

- Hvilke bestemmelser gjelder for rygging?

- Rygging skal alltid forgå bakover.

- Nuvel. Her er Deres serti-fikat.

- Kan jeg kjøre nå da?

- Ja, nå kan De kjøre så meget De vil.

- Anel, at det skulle være så lett å lære da?

- Lære? De har vel tatt under-vising?

- Nei, dette var min første time, og den klarte jeg jo fint!

Hvordan bli SIN EGEN BESTEFAR

Russen bringer her oppakriften på hvordan man kan oppnå dette eienkommelige slektsforhold - sin egen bestefar.

Jeg giftet meg med en enke som hadde en voksen datter. Min far som var enkemann, forelsket seg i min stedatter og giftet seg med henne. Jeg ble litt forbauset da jeg tenkte på at min far nå var blitt min svigersønn, og at min stedatter var blitt min mor.

En tid etter fikk min kone en sønn. Han ble fars svoger og for-uten å være min sønn, ble han også min onkel. Senere fikk min

stemor, som faktisk også var min stedatter, en sønn, og han ble min bror, samtidig som han var mitt barnebarn, fordi han var sønn av min kones datter. Min kone ble dermed min stebestemor, fordi hun var min brors mormor. Jeg var altså ikke bare min kones mann, men også hennes barne-barn, som bror av hennes datters sønn.

Og da som kjent ens bestemors mann er ens bestefar, var jeg altså blitt min egen bestefar.

NN

LÆR Å SPILLE SELV!

Ved vår MUSIKKSKOLE kan De lære å spille
TIDENS POPULÆRE INSTRUMENT

YAMAHA electone

Vi har også kurs for gitar, trekkspill og piano
MUSIKKSERVICE AS
KONGSBERG

KIRKEGT. 12 — 3601 KONGSBERG — TLF. 1529

Her har dere oss

EINAR FIGENSCHOU 1.

Russeformann.

Einar er vår russeformann, det skjente vi med ett. Jobben passer for ham, gutten har slikt vett. Morgenfrisk, i siste liten, Einar buser inn i klassen. Parade blir han ofte lovet, akk, det ser ei ut det hjelper noget.

Ofte titter Figgen innom KT, han er fotograf... liksom på en måte.

Troende til litt av hvert, piker kan han lett bedære, kan det være skjegget eller håret?

Fast uttrykk: Fytti osten.

RUNE BERGE 2.

Festformann.

Ja, Rune han er vår festformann, og feste det kan han jammen, san.

Kroppøving er hans yndlingsfag, og gymlærer det blir han nok en dag.

GUNNAR ELDEVIK 3.

Medlem i festkomiteen.

«Kvinne, vin og sang, kom jeg venter dagen lang.» Det er vel allik Gunnar synger om morgenen på badet, i jazz-stil så klart, for av disse toner er Gunnar ladet.

Guttens hide det er bra, ingen tvil om det.

Til og med av fysikk og matte kan han le.

Og hvem vet, kanskje vil han en dag

forme fysikkens positive og negative loner

om til de vidunderligste jazz-toner.

Standardkommentar til Wikne i historietimen:

«Vi kommer ikke opp.»

KJELL MEAAS 4.

Klassens sentrum heter Kjell, finner ofte på litt sprell.

—Drikker melk i timen—

Sport og festing hører sammen,

selv om det skjer via «Drammen».

Langrenn går han som et lyn,

og siste plass er veldig synd.

Har ei jente på si...

Har sagt (i timen): Få igjen avisa mi!!

PER AAGE GABRIELSEN 5.

Russeavisredaktør.

Redaktøren heter Per Aage,

så fleip det tør vi ikke våge.

Han skuer fra den bakerste plassen over hele klassen.

Med sin Nikon knipsar han mye rart,

de fra festene er av avslørende art.

Drikker ikke halvliiter i en fart.

(Ølet har lang vei ned)

JAN PETTER BORVIK 6.

Medlem av festkomiteen.

De to er uadskillelige — Jan Petter og hans Saab, dog han ikke kjører til vår fysikk-lab.

Nachspiel er noe han får i stand,

og da blandes det «rare» med blandevann.

Vi undres på om han syler med tanken,

og etter sin far å overta Chreditbanken?

Er ellers interessert i...

Pleier å si: Den pulten er min!

EINAR MIKKELSEN 7.

Om noen tror Mikkelsen er matematikkens mester tror de virkelig feil,

for han liker seg nok best på fester.

Og da kan gutten, med fornavn Einar,

sjekke de peneste jenter som finnes.

Kanskje er han litt for snar,

men bruk Newton gitt, så vil svaret vinnes.

Einar kjører mikkjill-bil,

opp med dør, inn-jenter, den som vil.

ANNE TØRSETH 8.

Sekretær.

Anne kommer med et smil og med latter

hennes store hobby er nusselige katter.

på skolen er hun rolig og flink

men fester gjerne når hun får et vink.

I fransken Anne ofte lider

når Olga trett rundt i rommet skriker.

Har sagt: Er det noen flere som vil ha en kattunge av meg?

RANDI VAADAL 9.

Lang og smygende kommer Randi til timene

i meldingene er hun som alle lyvende

Orden har dama absolutt ikke

sist på dagen kan'a knapt over pulten kikke.

På Flesbergfest er hun trofast gjest

og så en Sandsværgutt hun liker best.

GRETHE ELISABETH AKERSTRØM 10.

Jenta med de mange navn

lider for tiden et stort savn.

Med de ofte flittige pinner

hun mange gensere sammen binder.

Grethe er også en av Myhres mange gamle venninner

men velen til russens fest hun sjelden finner.

GUNHILD JOHNSEN 11.

Lyst hår og Finnnesdialekt

stammer fra en gammel Nordlandsalekt

Smiler og ler til nær og fjern

men mest til kameraten som er i hær'n.

På skolen går det trolig bra

og fridar synes'a er godt å ha.

SOLFRID LANDSVERK 12.

Her kommer Landsverkens siste blad

født og oppvokst på Hedenstad.

Spiller ofte i orkester,

er på trompet en sann mester.

På klassens tur hun også var med

og på skolen er hun ganske klar.

Har ofte sagt: Men jeg sa jo det, jo.

ANNA HELENE MØRK 13.

Den gåtefulle Anna

med piggsko i handa.

Kommer fra Hostvedt med Voldenbussen

for nå å feste med rusen (til en forandring)

Hun er ei humoristisk jente i grunnen

om ikke alltid like «pen» i munnen

Har sagt: Grete er miksmestern min.

ELI JONHAUGEN 14.

Russevertinne.

Kongsbergpiken og Olgas Edith Piaff

få vil finne henne daff.

Smiler og ler

mens lappene stadig blir fler.

Synger salmer med Heggan

så det ljoer i veggen.

UNNI ØDEGAARD 15.

Unni har kunstneriske planer i hua'

om vinteren skimtes hun alltid under ei diger skinnlue.

Vegetarianer på første benk

hvorfra hun smiler noen og hver i senk.

Fraværsboken Unni trofast fører

mens hun på lærerne utrettelig hører.

KRISTIN MARGRETHE HEGGEN 16.

pop. kalt «Flisa».

Medlem av festkomiteen.

Kristin er lektor Heggens datter,

desuten har'a¹ klassens fuleste latter.

I 3ea's urogjeng er'a en selvskreven gjest

og der trives «Flisa» aller best.

Sluttminuttene i en basketkamp må

a¹ alltid unnvære,

for hun er av det ræe slaget

og kommer alltid motspillerne litt for nære.

Godt råd for å komme i gjennom en skoledag:

Bare roe helt ned å prøve og sove litt!

SISSEL GARAAS — pop. kalt Rakel Røraas 17.

Annonceslave.

Sissel er ei spre og livlig røy,

sees ofte med sitt strikketøy.

I fransken er a¹ i sitt ess

men språklig sett ikke særlig tess (noe hu ikke er alein om)

Når det gjelder gutter svermer Rakel ei for de korte o tette.

for selv er 'a nemlig temmelig lang.

noe som i basketen unektelig er til gagn.

Har sagt: Seren, Jeg kom til å tenke!

TØRE HOLMQVIST 18.

Lang, lyst hår og briller,

minst 1.80 høy og har pannebånd,

går fra tid til annen kledd i bare filler.

men det er ikke hva som fylder hans ånd.

bibelen og Jesus er hans ord

så derfor kan du gi fullstendig opp

å drikke denne gutten under bordet.

Tore mener forsøksgym. er tingen,

men foreløpig hører han nok hjemme her i bingen

sammen med oss andre

til han en dag villig lar seg forandre.

Men skulle det nå bli en dom til sist

vi håper den blir god for Tore Holmqvist.

Denne klassens lille far har sagt:

«Bare en liten kommentar».

JAN EVEN LØSETH 19.

Jan Even tyr ikke til fusk og fant

for han er en skikkelig fant.

Aagårds trøst i storm og stille,

en ser han ofte i sin folkevogn trille.

ULF SKARRUD 20.

Latter som smitter, replikker som smeller,

i klassen vår er det det som teller.

Leksetrangen er ikke særlig stor,

men mye rart i hans hode bor.

Har sagt: Det er vel best at du ringer

til meg da, for jeg har nemlig telefon.

ODDBJØRN FØNNEBØ 21.

Oddbjørn leker lokomotiv.

I gymmen durer han over golvet som en tornado,

og straks han tramper på en motstander eller to

de stakkars sjeler skjeller med hyl og skrik og vrål:

«Poker ta deg, Oddbjørn, du er fæl».

Ellers virker da Oddbjørn ganske snill,

flink på skolen, glad i jenter

og sier kanskje: «Et glass til».

ROAR MADSEN 22.

Roar er veldig glad i svømmehallen,

det samme gjelder håndballen.

Liker veldig godt å stupe —

OG SÆRLIG når det ikke er vann i bassenget!

Roar er å finne der det er liv,

og da ganske sikkert brisen og stiv.

Hans spesialitet er hele al,

selv om det ofte blir no' sæl.

Har sagt: HÆ — HÆ — HÆ.

HANS PETTER BARKOST 23.

Klassens eneste kortklippede nakke, i matte er han god til å snakke. Spiller håndball med «frosk», og er ellers skjelden drosk. Hans virker ofte stille og beskjeden, men er dog ikke blottet for festgleden. Kristin er det vel som teller, og intet annet er det da som gjelder.

BJØRN STENSETH 24.

Bjørn er en av de flittige billene, og har faktisk litt bak brillene. Han er ivrig diskutant selv om det han sier ikke alltid er sant. Sterkt interessert i politikk, og særlig det som amaker av profit. Har sagt: Aagård, jeg er sulten jeg!

JON OLA JACOBSEN 25.

Jon Ola er født med kompass i hånden, og vil nok sent oppgi ånden. En annen spesialitet er fester, som han likeledes mestrer. Jenter er han veldig glad i, på det området har han en egen vri. Skolen er ikke det morsomste han vet. Har sagt: En del.

ASTRID ORMASEN 26

Astrid dovner seg på 1. pult, glaner ut vinduet og konsentrerer seg fullt på skolen virker hun stille og beskjeden, men er dog ikke blottet for festgleden. Astrid er av det raske slaget, noe vi med stor glede i basket'n har fått erfare.

HELEN FOSSO 27.

Annonceslave. Hvem er det som banker på døren 09.05, tro? Det er Helen, skolens nærmeste nabo. Basketlagets beste spiller. Til Erik ofte bilen triller.

RANDI OG INGRID WETTERSTAD 28

Tvillingene driver klassens avskrivningsabyrå av dem kan en mang en nyttig opplysning få. De henger sammen i tørt og vått, har mange gode resultater fått.

BERIT MOGAN 29.

Vesle Berit var så lita som hu går har lokka en kar i fra tigerstan! Og Oslo-karen visste nok sitt eget beste for Berit er livat og med på det meste. Ellers er hun fra Veggli hvor hun har sin egen skog og sti. Hun har tenkt å begynne i SAS. Det blir nok noe til stas.

GRETHE LUND 30.

Grethe er jenta med blyant i kjeften. Særlig når hun ikke helt har «teften». Skolen tar hun sånn ganske lett for av lekser alene blir en jo ikke mett.

NILS OLAV BRISKERUD 31.

Bak Raker glemmer Nils seg, en strilugget pøde, men ikke helt tom i hodet. Aagård gir Nilsemann hodepine, for i fransk er «Niffa» ei kjempesvime. Fotball og bilkjøring opptar hans tid, dessuten har han jo ei jente på si. Har sagt: Du får en femmer hvis jeg får låne strekane dine i historieboka.

FINN HARALD SIMENSEN 32.

Finn er klassens «lyse» hue, i basketball kan nesten ingen ham true. Fest og jenter har han på ingen måte lagt for hat, selv om han nok foretrekker å leve i selibat. Manchester United er topp, og hva spydige kommentarer angår er det aldri stopp. Har svart på spørsmål fra lærer'n hvorfor han kom for seint: Han Ole (Lukkeøye) ville ikke gi slipp på meg!

ARVID SAGA 33.

Fra Hvittingfoss Arvid er importert han er full av liv, men likevel litt sjenert. Sagolf synes Arsenal er best, og finner seg alltid tilrette på fest. Etteraper til stadighet folk flest, men Aagård kommentarer er nok det beste han vet. Har sagt: Se å få stoppa det toget a Aagård, jeg hører nemlig ikke hva som blir sagt.

KJERSTI ENGESETH — 34.

populært kalt Snøfte. Nestformann. Kjersti er lærernes siste trest, når vi andre holder kjøft, høres hennes røst. Ellers er'a ei musikkglad jente, en engelskmann vil nok henne hente.

UNNI HAMMERN SJØDAL 35.

Unni er klassens havfrue, mann på sjø'n og sønn i stue. Atpåttid til lekser og fest, men hos lille Marius liker hun seg best.

MAY HELEN KORSMO 36.

May Helen, May Helen du er jamen grei du smiler til gutta men også til meg. Du synes å være ei stille og rolig jente, men når vi i bekken deg må hente, — etter tilstanden var det ikke annet å vente. På skolen henger du med oss andre, og fra eksamensbordet vil du nok vandre, med karakterer, for hvem ingen deg kan klandre.

EVA BERGE — populært kalt Jondalsrosa. 37.

Eva trenger ikke russelue for hu har nok rødt oppå hue. Inni er det heller ikke dårlig stell. Jente med fart i hver lørdagskveld.

SIGRID JOHANSEN 38.

Sekretessen i laget, det er Sigrid, det Henne kan en ofte i baksetet hos Aagaard se. Ellers har hun alltid vært flittig og flink helt siden hun var «stink».

BERIT ASERUD 39.

Bakerst i kroken, lys og lang. Der sitter jenta med kjempetemperament. Kikker ut om toget er i rute eller om Jondals-typen er ute.

TOM ERIK FALLA ENGBRETSSEN 40

Skjegg og hår preger hans profil, men får likevel seks i still. Tom Erik er veldig glad i musikken, på fester han gjerne unngår den store hikken. Hans skolelevel er nokså kort, hvorfor bruker han da pappas Escort?

TERJE DØLPASS 41

Terje spiller volleyball og finner ofte på no' tullball! Har ei folkevogn som skrangler... På innerlomma en Bacardi vanker, da er det bare cola som mangler. Han minst av alt karakterer sanker!

JOHN HARRY MYHRVOLD 42

John Harry er av det stille slaget pasjonert medlem er han av laget. Fra klassens sidelinje han skuer og i hans øyne ofte det luer, når han med tresko på beina og Bibel på bordet, forkynner Ordet. Smiler gjør John Harry ofte, og timene vil han skjelden skofte.

BORGNY BAKKEN 43

Den yngste av alle. få eller ingen har noenstne hørt henne tralle. Hun langt avgårde reiser på fest hjem hun gjerne kaprer «apostolens hest».

LIV GRINDERUD 44

Meget liten og fager. på leksene hun skjelden klager. Dama er Myhres gamle venninne, men det er nok en annen i hennes minne. Interesser: Bilkjøring (som passasjer).

BIRGIT JOHANNESSEN 45

Fra Birgita munn kommer de merkeligste ting, og klassens latter setter hun ofte i sving. Jenta er gem for alt som er fransk, dessuten er'a bortimot dansk. Yndlingshobby: Å skrive alle stensiler spellvendt.

ANNE-GRETHER NØRSTEBØ 46

Vi har en tulle med øyne blå, og hennes problemer de er ikke få. For jenta har tendens til rundbrennerånd det har klassens guttebarn fått lære, 1-2-3- — — — Nei, de kan ei telles på en hånd. Farlig kan hun derfor være. Men jenta er flittig hun, som få så hun vil nok sin eksamen nå. I Uvdal der har hun vokst opp dog synes hun at hybeliv er topp. Vi andre har nok ofte hos henne en enkel kaffekopp fått.

MARIT MAURSTAD 47

Du Marit, du Marit, du sprang da så fort, nå går all energi til export. Og skolen, da Marit, hva med den? Hver mandag du springer til jazzklubben hen. Om du der gjør matematikken oppfinnsomt kan vel betviles, men Marit, din arthum får du utvilsomt.

KNUT GORDON NØRSTERUD 48

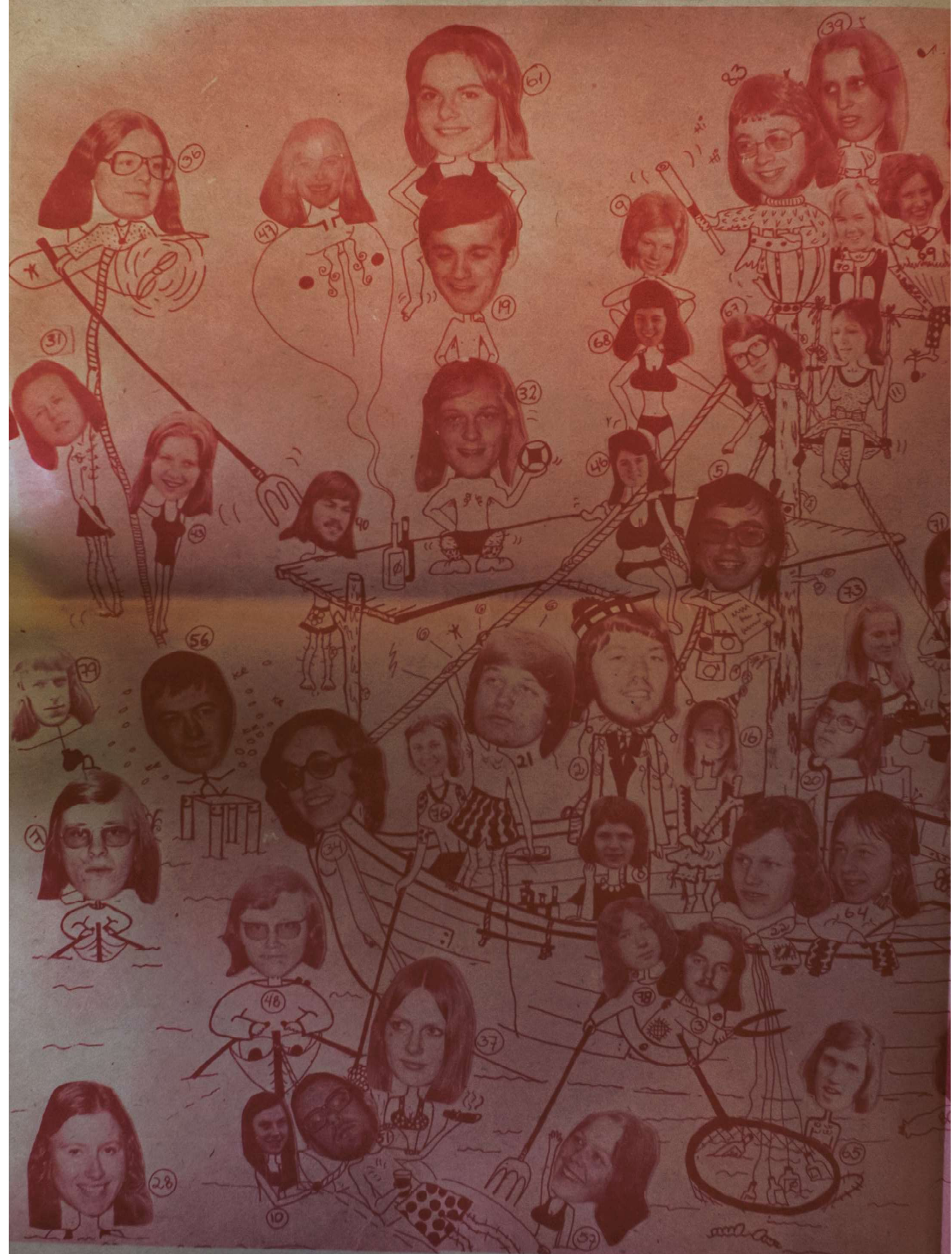
Knut er klassens amerikaner, lite vi lgrunnen om han aner. Gordon har slik fransk aksent, men det er ikke alt han kan. Vet du hva vi lenge visste? Jo, at småpiker var det du ofte priste. Super, S.S., rally MG, hardtop, fastback, sprint. Ikke klag på bilen min, da blir jeg jaggu sint.

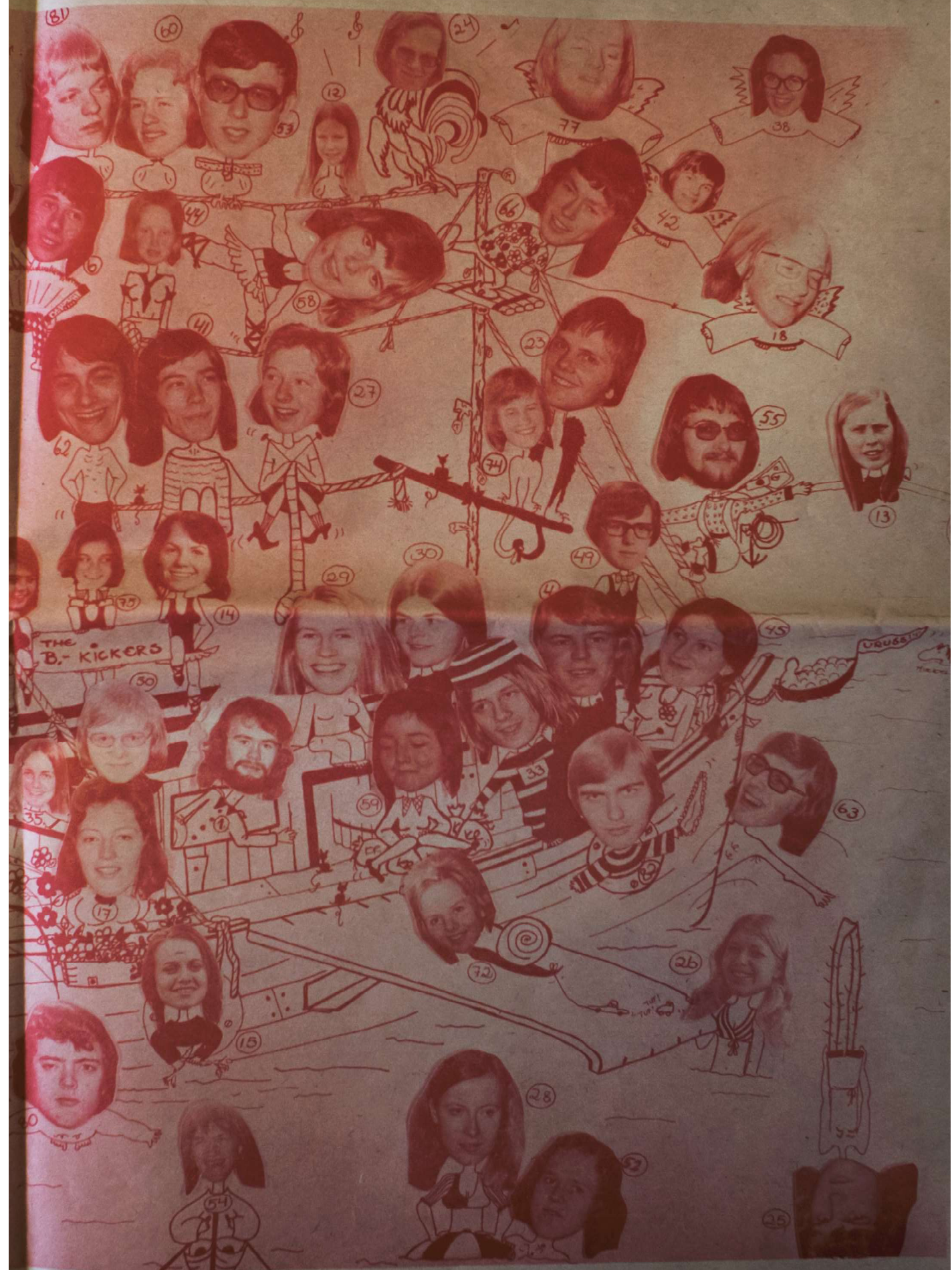
GEIR LANDSVERK 49.

Mannen i hjørnet som aldri fortviler, men alltid gliser, smiler og flirer. Jentetut og Opsals yndling. ser en rival i Jason King. Gutten elsker klassisk musikk, før han synger tar han gjerne en «vile». Har sagt: Du tror vel ikke jeg sitter her og jager, Myhre

DAGFINN KRAVIK 50.

Dagfinn er klassens kloke hode, men han er også en flittig pøde. I matematikken er han god å ha, og blant kvinnene trives han bra. Et godt inntrykk vil han de voksne gi, og amiske kan han, det vet vi. For Braun er Dagfinn nummer en selv om han ofte er for sen. Det er heller ikke fritt for at han fester litt, og da har han visst nok med sitt. Har sagt: Alle jentene er sprekest i 30-åra.





KJELL JØRGENSEN 51.

Navnet Jørgensen blekner aldri. Hvem, hva, hvor er han som i harme forlot flaskevarer og havnet hos oss? Han er alt fra kelter, dyret i åpenbaringen, dragon, demon, overmenneske, sheriff, tyrann, høyreekstremist, KT-rabulist.

dranker, blotter, bebrillet, befrakket til vognmann Stenbecks hest.

Han grelde på et år å bli medlem av samtlige ungdomsforeninger i Kongsberg. Han har ropt, bannet, og sunget i gangene og forskrekket mange. Han har gjentatte ganger spist Holmqvists matpakke og Unnis gulrøtter.

Han har tømt alle kjeleskap i Sulusåsen og drukket opp barskapet til Olga. Han har sloss, holdt taler, og gått med gamleprestens dressjakke. Han er som en ufattelig dyp brenn, hvis bunn er langt nede i avgrunnen. Oh, veien som fører til hans innerste går igjennom to flasker rødvin, en halv flaske whisky og en pakke pipetobakk. Men de som har klart å trenge inn til hans kjerne, er ihvertfall enige om en ting. Han er en kjekkande grei kar.

Har sagt: JA og NEI til EF.

JAN OTTO RUUD 52

Jan Otto lar seg ikke påvirke av andres jag, matematikken er hans sterke fag.

Han liker også pop-musikk, gjerne ved siden av et lite hikk...??

Sier ikke neitakk til en liten fest

og der er han en hyppig gjest.

Har sagt: Schkååå! — a' guttar!!

LARS-INGE ENERSTVEDT 53

Eg heiter Lars-Inge og er ein grepa kar, etter dette vil eg opp i Numedal for der har eg ein gard.

Ja, bonde det vil eg bli,

men so må eg ha meg ei kone på si.

Er det nokon som ml vil bli?

TØRE BAKLID 64

Braun mener Tore er litt slapp og lat,

men hadde han visst.....

da ville han nok blitt flat.

Stille og beskleden, det er Olgas kommentar,

men han er en helt annen kar,

for folke-dame-vogn-venn det er gutten.

I Flesberg er det han lager den store susen,

der holder han seg kanskje ikke bare til brusen.

JACOB WISLØFF 55.

Russeavis-redaksjonen.

Jacob er tett bevokst med skjegg,

i klassen han kommer ofte med et «kneggs».

Vil gjerne ha alt til å klaffe,

og kan ofte det rareste skaffe.

Trives ellers best blant breer, fjell og tau,

når det gjelder spelder'n er han heller ikke snau.

Har sagt: Parade nei, — aldri i verden!

SVEIN OLAF HVASSHOVD 56.

Svein Olaf er den fødte filolog,

historie er hans yndlings-sprog.

Er ikke alltid enig med lektor Seland,

tror selv at han virker mere sann.

På lærdagakvelden er Svein i godt humør,

og bråker gjerne slik som andre gjør.

Han ser framtiden lyst i møte,

— også blant de jenter søte.

Har sagt (matte-timen): Fytterakkern', disse omdretningslegemene!

BRIT ENGEBAKKEN 57

Brit er klassens lille geni

gjør ofte «Stubbe» ganske blid

på biblioteket hun er å finne

og basketball spiller hun for å trimme,

men ellers er det som i sangen,

den eneste som kunne tenne flammen

var en sønn av en prestemann.

BENTE BERGSLAND 58

Bente er klassens forvirrede type

dessuten er'a litt av ei type.

Forlovelsesring har'a også fått

På skoien går det forholdsvis godt.

og Brekke har mangt et vanakelig spørsmål av henne fått.

INGEBJØRG LIEN 59

Kasserør.

Ingebjørg har sans for penger,

sier i fra når hun ikke «orker» lenger.

Hun er klassens eneste 6-er,

og koser seg med sine lekser.

Til festene går velen rakt

har alltid Hvasshovd med som vakt.

Men hun gransker nøye krisen,

— det er Jo Nils Henning som tar prisen.

MARIT GRØTTERUD 60

Hvittingfoss er hennes hjemstavn,

Torbjørn er HANS navn

Marit er rødtopp og hissigpropp,

hennes humør tar aldri stopp!

Har sagt: Dæven a'Aagård, å er detta for en drittsekk a'?

ANNE-SIRI BJØRKLUND 61

Anne-Siri er alltid gem for en fest,

når Odd-Roar er på Kongsberg

er han flittig gjest

Siri har nettopp fått førerkort til odel og eie (?)

og representerer dermed en større fare for våre veier.

Hun har gymnastikk i blodet,

men det er ikke det som går henne til hodet!

NILS MOLIN 62

Nilsemann har fått den vinen,

å bruke sin fritid på fotballbanen,

der scorer han ofte mange mål,

— likeledes i jentenes goal.

Lektor Seland er hans navnebror,

ellers er forskjellen stor!

Har sagt: Svært lite.

ROLF RYPERN 63

Rypern er en pussig tyr,

lur i blikket, aleip som få.

Rolf han har så fin en plass,

boka hans kan alltid være åpen.

Gld, som læreren en gang så,

gutten bruker den som våpen.

For det er ei bare han

som fra denne boka kan....

En gang i blant tar Rypern seg en fest,

ellers så kjører han folkevogn mest.

OVE HALVORSEN 64.

Ove kjører bare Opel,

og regner seg for meget nobel.

På fest så er han no' til kar,

og virker ofte veldig rar

og spør seg selv når flasken den er tom:

«Er jeg dum?»

I matematikken han overrasker stort,

og ellers har han ikke noe ugjort.

Pleier å si: Snipp, Snipp.

KNUT HEREFOS 65.

Russeavis-redaksjonen.

Knut er klassens fotballhelt,

på bakerste pult har han slått opp telt.

Er en type som ikke forvinner i mengden,

for han er ganske døy når det gjelder lengden.

«Langs» sjarmører mang ei jente,

men de må nok finne seg i å vente.

Har sagt: Nå tar vi et «ralt» i

vektrommet i veile Filaa.

NARVE LID 66

I fysikk er Narve ikke sann,

for det er noe han lite kan,

hans store ønske er å bli traktormann,

Har sagt: Vennligst ikke bann!

For russefester roper han ikke hurra,

men i skolelaget trives han bra.

KARI IREN KORSMO 67

Stille og beskleden, snill og grei,

det er slik vi kjenner deg.

Men hva som hender i Hvittingfoss,

det raker vel kanskje ikke oss.

For lite vi vet om de fester du har vært på,

men kanskje vi kommer til å oppdage noe mer nå.

På skolen greier du deg ganske bra.

og for May-Helen er du kanskje god å ha.

MÅLFRID BLAAVARP 68

Målfrid, det er jente med sabla futt,

hun har energi og mye krutt.

I timene på skolen,

i fysikk særlig da,

har hun hatt tendensen til,

å sjarmere Brekke bra.

Tro ikke gutter at hun er fri,

den jenta, hun har både en og to på si.

Hver eneste lærdag,

hun til Nore drar.

Mon tro, hvem hun der i vente har.

Tør vi tippe?

Hvem hun ønsker å behage?

Sjangser, har hun i alle fall i bondevinnlaget.

BERIT JUVELI 69

Stille og rolig på tredje pult

gir av og til Anne en liten dult.

Läser mye og mer enn mest

og meter ofte i Flesberg på fest.

På turer i skogen hun gjerne går

og gode karakterer hun ofte får.

ELLEN KORVALD 70

Liddelig koselig, snill og grei,

til kaffe sier'a aldri nei (ihvertfall ikke søndag morgen)

Strømmer over av energi

med Spelder'n reiser hun ofte på ski.

Pliktoppfylgende hun alltid er,

sin gamle sorte sykkel har'a kjær.

har sagt (etter en felloversettelse): Sann står det ikke overskrivi hos meg, Kulberg!

AUD LANDSVERK 71

Her kommer første blad Landsverk

i målet er'a gampesterk.

Ruger ikke på hemmeligheter

plumper ut med merkevordigheter.

Lærerne hun ofte forstummer,

når hun med sin Rollagsdialekt flittig brummer.

Har sagt: Ærlig talt, det trur eg ikkje, altså!

WENCHE PEDERSEN 72

Wenche er av det trofaste laget,

god kandidat til humorlaget.

Når 'a tenner (og det gjør'a rett som det er)

så tenner'a på samtlige plugges.

Og da gjelder det å ligge unna

hvis en vil unngå plunder.

Effektivitet preger denne jenta,

og mange har nok et smil fra henne henta.

GUNN MARIT SANDBÆK 73

Innehaver av skolens tøffeste bil (uten tvill!) med den tilbakelegger hun adskillige mil. Lillegull er klassens lyse hode i dobbelt forstand og hun kan også drikke annet enn vann. Læreryrket vil hun ikke gjøre til skamme, skjønt Svein er hennes store flamme.

KRISTIN SØIA 74

En av de få som røsten opplader når gutta med tankene blader. Filologien hun gjerne svikter til fordel for realister som fikter. Hun er skolens beste håndballspiller og Hans Petter hun rundt sin finger driller. Interesser: Hans Petter, Hans Petter og håndball.

LISBETH DYBDAHL 75

Lisbeth klipper stadig hår stresser og kommer når hun går. Fantom i strikking vanskeligheter med å stoppe hikkings. Musikalske aner hun også har og klassen hun med sine nykker betar. Har søtt sagt: Kulberg jeg tror jeg har en knappenål i låret!

KARI JULIE HANSEN 76

Set lita tulle fra Sandsværvelen sju trofast mot spelder'n er hun ennu. Skjønte plutselig franske verb, men har fortsatt vanskeligheter med glosen «herb». Av å tralle hun aldri blir lei og hun er et veldig all right kjel. Har spurt: Brakke, kan jeg få en avlegger av deg?

JAN FREDRIK HOLMQVIST 77

Jan Fredrik er en skjegete pøde dog er han klassens lyse(ste) hode. Ser ut som han ikke liker jenter (men det gjør han). I laget er han en selvkreven gjest selv om han også tar seg en fest. Elsker pizza, vin og sang for det har han sagt mang en gang. Kjører på toget fra Flesberg hver dag og ved det føler han infet velbehag. Har sagt i en historietime: «Ærlig talt Vikne, jeg har ikke lest på dette hers.

DAG KRISTOFFERSEN 78

Dag hører med til dem som har det lange håret, men det er pent, og han stiller det omhyggelig hele året. Vanligvis er han en rolig og behersket gutt, men når Wikne snakker samfunn, avslører han en riktig mengde snakkefutt. Diskusjon i hver norsaktime er noe han liker, foruten det at han flyr etter piker. For i den stille vulkanen uten bunn i synes hjertet å banke varmt for ei jente ved navn: Unni! Sier (svært) ofte: Neeeeeiiii, nå får'u gir'el-a'!

ERIK SKAUG 79

Stille vann har dypeste grunn men er aldeles ikke stum for fotball et lite funn. Før kjørte Erik MZ dagen lang men skiftet til «Sukken i et sprang. På sykkel'n «digger'n» jenter bak men har skolen lagt for hat. Gir i lekser blaffen, til gjengjeld fester'n. Har sagt: Det er et bra støkke.

OLAV AUSTAD 80

Stille, men aleip det e'kke no' fleip. Olav liker vin ikke bare som medisn. Kikker ikke mye på jenter det får han sikkert igjen med renter. Har sagt: Nesten ikke no'.

MAGNE HOTVEDT 81

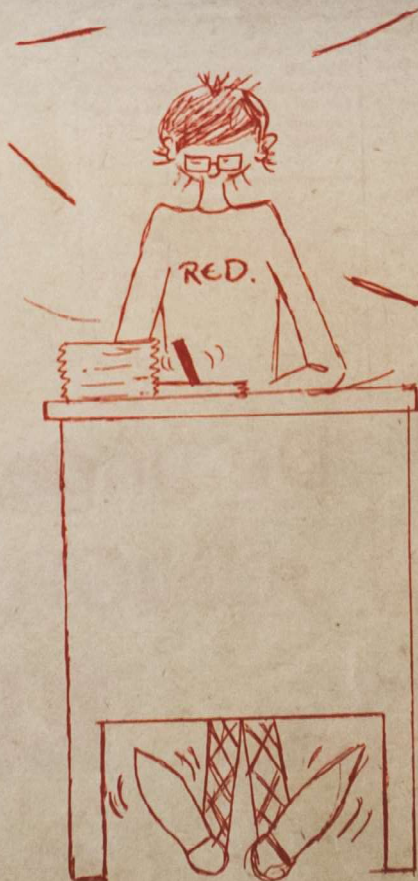
Magne, en nokså stille mann men feste kan også han. Han drikker gjerne av livets vann. På skolen kan han det han må mon tro hva igrunnen han tenker på drømmer han om et pikehjerte å få?

BJØRNAR LØVBERG 82

Bjørnar er en tilsynelatende stille fyr han for alt det vi vet kan ha mange eventyr. På skolen svarer han bare når han blir spurt, for det har han nok funnet ut er lurt. I historie er han den rene ekspert. der har han flere ganger nådd sekser'n. Han interesserer seg mye for fotball, og ellers er han flink med både bokstaver og tall. Har sagt: veldig lite.

RUNE AUGERUD 83

Rune er en kraftig kar, og sport er interessen karen har. I basket spiller'n rått og godt. På lokalet om lerdan syns han dram er godt, men forsnakker gjør han seg ikke, han begynner heller å hikke. På jenter liker han å kikke, på lekseene ofrer han knapt nok blikke' (overdrivelse).



Hjelp

Det går mot vår undergang dette her. Vi kan'kke leve, vi skal ikke leve slik vi er.

Hver dag ser vi nød, vi hører på radioen, vi ser på vår TV: «I dag er det atter en død».

Mennesker og dyr blir skutt — med våpen i hender som indikerer at enda et håp er blitt brutt.

En pike ble voldtatt sent i går natt. «Det må ha vært vondt, hvorfor skal det være så mye ondt?»

sier du og setter deg ned og grøsser og skjælver når du tenker på hva hun led, mens du spiser ditt smørbrød med skinke og salat og synes synd på de som aldri får mat.

Du skal ikke slutte å leve, ditt hjerte skal fremdeles leve, men du må gjøre som dine øyne ser, si til deg selv: «De må ikke sulte mer!»

Du skal ikke slutte å spise ditt kjøtt — det vil ikke hindre at enda et barn blir født til en verden full av hat.

Men noe av den mat du har for mye av, noe av den styrke du stiller i krav:

Gi det bort! Jeg vet du kan hvis du vil, men gjør noe — fort, for verden trenger litt godhet nå, den trenger den mat, den hjelp og den varme den kan få.

Og du har den, det vet du jo selv, men du tenker: «Ikke nå, ikke i kveld».

Jo, gjør det nå mens ilden i ditt hjerte er tent, i morgen kan den være borte, og da, da er det for sent.

Eirigshu Nafenco

Ny ordning - - -

(Forts. fra 1. side)

han har mottatt terninger som det er noe fell med, om for eksempel den hvite terningen som står for faget norsk, bare faller på tallene 5 og 6, må en straks melde fra til gymnastrådet, da bruken av slike terninger har meget uheldige følger.

5) Terningene må oppbevares utligjengelig for elevene, helst i et låst skap, da elevene ellers kan se sitt snitt til å bytte ut terningene med terninger som begunstiger elevenes karakterer.

6) Terningene må ikke misbrukes til yatz, ludo eller lignende.

Når det gjelder fastsettelsen av standpunkt karakterer, forgår det på følgende måte:

1) Læreren tar frem den terning som representerer det fag han ønsker å sette karakter i.

2) Han ordner elevene i alfabetisk orden.

3) Han foretar to kast for hver elev og regner ut gjennomsnittet som bli elevens karakter. Alle karakterer som gir et gjennomsnitt som et helt tall, forhøyer han opp. Eks. 3 og 6 gir 4,5 i gjennomsnitt og forhøyes til karakteren 5.

Faller terningen på gulvet i begge kastene, blir gjennomsnittet! Men om læreren har spesiell sympati for eleven, kan han foreta et tredje kast, og så regne ut gjennomsnittet av disse to kastene. Dette vil si at høyeste oppnåelige karakter er 2.

For fastsettelse av prøvekarakterer, gjelder følgende regler:

- 1) Hver av de sensorene har et kast, og man regner ut gjennomsnittet. Blir ikke gjennomsnittet et helt tall, gir besvarelsen til en tredje sensor som så avgjør om man skal sende eller heve besvarelsen en halv-karakter.

2) Sensorene foretar terningskastene i alfabetisk orden. Det vil si at heter en sensor O. Olsen og en P. Pettersen, foretar Olsen sitt kast før Pettersen.

3) Ellers gjelder samme regler for fastsettelse av prøvekarakterer som for standpunkt-karakterer.

Fordelen med dette systemet.

Kongsberg - - -

(Forts. fra 1. side)

for byens ve og vel, kunne her samles i friliden bare for å koble av litt. Særlig gunstig i denne sammenheng er det at Glassmagasinet har sin leketøysavdeling rett over gata, slik at det stadig kan strømme nye forsyninger til leikegrinda.

Valgmulighetene er store i dette krysset. Man kan ta en 90 graders sving til høyre, noen hjulomdreininger rett frem og så 6 grader til høyre (90 + 6 = 96 prosent) inn på polet. I denne forbindelse er det fremmet et supergenialt forslag: Full stopp, handletvang. Regjeringen med Koralv i spissen stiller seg svært så positivt overfor dette. Det vil nemlig føre til økt inntekt i statkassen, som igjen fører til lavere skatter og kjøpekraft, og dermed er vi inne i den gode sirkel.

For å unngå polke, kan en ta til venstre ved gullmed Pettersen. Men denne mulighet må dog ikke benyttes kl. 20.30 for da er det bingo-slepp. Da strømmer det ut kilovis av mennesker, og helt selvfølgelig er det ingen som har tapt på denne spenningsfylte kvelden. En må bare konstatere at bingo-miljøet på Kongsberg er fantastisk!!! (Prøv selv!)

Fra elevens synspunkt er for-delen at de sikres en minst like rettfærdig behandling som i dag, dessuten begunstiger ikke systemet spesielt flinke elever, men alle stiller på like linje.

Fra lærernes synspunkt betyr systemet en enorm lettelse i arbeidsbyrden, og lærerne trenger ikke lenger å bry seg med de problemer som karaktersetningen før skapte. Dessuten kan man med dette systemet i nødstilfelle la en ikke-faglærer sette karakterer i et fag, dog bør dette unngås mest mulig. I det hele tatt må systemet oppfattes som nok en genistrek fra gymnastrådet.

AAE

Fortsetter man rett ned Storgaten har man tre alternativer:

Alternativ 1:

Sving til høyre opp ved Grand. Kanskje er De en av de utallig som er på jakt etter parkeringsplass. Da kan vi trøste Dem med at De ikke er den eneste som leter forgjeves etter det. Til tross for at kommunen stadig river gamle, vakre hus (heia lektor Eriksen) for å få parkeringsplasser, monner dette ikke stort. Derfor er russens forslag meget mer konstruktivt: Parkeringshus på toppen av Grand Hotel, et lite millionprosjekt som jo bare er for lommerusk å regne for den enormt ekspanderende kommune som Kongsberg er.

Alternativ 2:

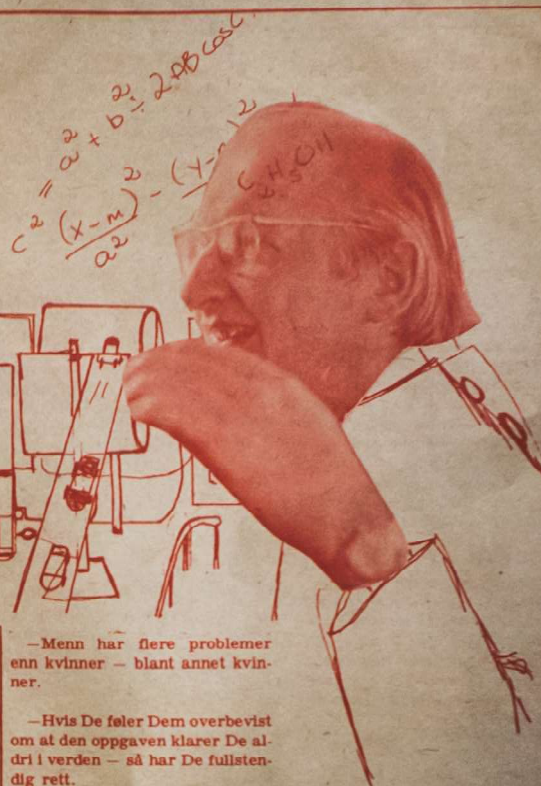
Rett frem over Lågen. Som kjent er det tegnet inn en ny ferdselsåre som skal gå under Nybrua, men hvorfor ikke ta skrittet fullt ut og la veien gå i Lågen - noe som automatisk vil føre til kvikkvask av bilen (gratis selvfølgelig!!!) Riktignok vil dette også føre til at politiet må kjøpe seg frokemannsutstyr i stedet for Ludobrett til radarkontrollen (10 vadeskritt i sekundet)

Alternativ 3:

Hvis man har følelsen av å ha gått i vannet og vil hjem og skifte til tørre klær, snur man bare i Klokkebakken og prøver å finne veien ut av byen igjen. Dette er lettere sagt enn gjort. Det er mange som bommer på hovedåra ut fra denne metropolen. Av gammel vane er det mange som ikke tar av ved Hviten, men forsætter rett frem og kjører i stedet ned Kongsbergs gåbakke til den gamle undergangen. Nok et genialt forslag fra russen: Bygg en provisorisk bilbru over jernbanen, videre over gangbrua, ned på den nye veien. Dette systemet kan kanskje virke noe innviklet ved første øyekast, men ta det med knusende ro, man venner seg til alt, og dermed ønsker russen GOD TUR!!!!

Sitat fra en skriftlig/muntlig prøve i geografi for 1. gym.

«Torsken går inn i Lofoten for å gyte. Så reiser den sør, ned og ut og blir flasket som storsild i Atlanterhavet».



— Men har flere problemer enn kvinner — blant annet kvinner.

— Hvis De føler Dem overbevist om at den oppgaven klarer De aldri i verden — så har De fullstendig rett.

GINGE

Hageredskap

Plenklippere for motor og hånddrift

Se vårt utvalg!

KONGSBERG-BYGG A.S.

Storgt. 33 Tlf. 201 - 1368

HYTTEMØBLER

TØTTER

HYTTER

SNØGEMESTER

ARNE SANDBÆK

PRODUSENT AV:

BLEHYTTER

FRITIDS OG BOLIGHUS

3622 SVENE Tlf. 3

Gutt — Ungdoms klær

GUY'S AS

BJØRN M. OLAFSEN
Skolegt. 2 — Tlf. 1090

De unge går til JUNIOR!

JUNIOR

GUTT TEENAGE UNGDOM

WILH. ZACHRISEN JUNIOR

Storgt. 18 — Kongsberg — Tlf. 1118

DU SKAL HEDRE.....

Refleksjoner rundt det fjerde bud

Guds bud står ikke høyt i kurs idag, og med vårt vitende og vilje devalueres også kursen stadig. Militærvesen - hvis ytterste konsekvens er KRIG, etter hva jeg kan forstå - godtas stilltiende eller med uvesentlige protester - således har vi gjennomhullet det femte bud. Seksualmoralen forsumpes stadig - det sjette bud er allerede satt i parentes. Nummer åtte, ni og ti settes bryskt og hensynsløst til side av karrieremennesket med spisselbuer. A stjele er vi etterhvert blitt tilbøyelige til å se gjennom fingrene med. Bud nummer en, to og tre skal vi forbigå i stillhet...

Det fjerde bud krever respekt og underdanighet for foreldre og foresatte. Luther strekker endog budet til å gjelde for alle autoriteter, men det er den siden av saken - som en selvfølge.

Vi ferdes daglig i en altoppløsende - i et samfunn hvor «sin neste som deg selv» knapt nok eksisterer. Spørsmålet om begrepet eksisterer overhodet, synes bare å ha teoretisk verdi. Den såkalte individets rett - u-linnskenket og absolutt - blases opp på det mest avskyelige PR-vis. Denne samme rett synes å bli betont på bekostning av absolutt ALT annet. Vi har fått, og får stadig, ekstreme utslag på nettopp dette. Slakking på tøyene når det gjelder foreldremyndigheten, som tidligere var absolutt og udisputabel, har pågått i årer. Jeg skal absolutt ikke benekte at dette har hatt og har sin berettigelse, om enn ikke innenfor (kanskje) en majoritet av tilfellene. Debatten går høyt i våre dager om den ringe respekt for alt og alle, og som naturlig følge av det den akende voldsmentalitet. På sakkyn-dig hold har man begynt å diskutere og vurdere årsakene til denne utviklingen. Man taler om FRUSTRASJON og skuffelse i barneårene som de ubetegnede hovedårsaker. Og som botemiddel har man - skrekk og gru - satt spørsmålstegn ved den eneste reelle løsning av problemet: Foreldrenes stilling i barneoppdragelsen. Det er utbredt enighet om at TUKT I OPPDRAGELSEN I DET ALT VESENTLIGE MA UNNGÅS! Man hevder nemlig i denne sammenheng flott og filosofisk: VOLD AVLER VOLD!

Dessuten stiller man «foreldrenes psykologiske kompetanse» i tvil! Javel ja! Og hvilken vei venter man så å komme med en slik undergravnings-

virksomhet? - en virksomhet som etterhvert utspres på allmenn basis? Fra autoritært hold synes man altså å benekte at noen er kompetente til å oppdra barn i det hele tatt(?) Det virker som om de fleste kjennetegn på FALITT er å spore i visse kretser.

Dessuten - aldri har jeg forstått at tukt skal være å forakte i forbindelse med barneoppdragelse. Et bibelord runner meg forevrig i denne sammenheng i hu: «Den som elsker sin sønn, tukter ham»... Det virker som om de ordene har større aktualitet og berettigelse enn «autoritært hold» vil innrømme. For nemlig - et vesentlig spørsmål: Hvordan skal et barn noengang kunne lære seg å ta ansvaret for sine handlinger dersom det aldri får å vite at HER - her går grensen for det som er tillatt!? Det er nettopp her hunden ligger begravet - hvor går grensen? I dagens samfunn har man ikke bare unnlatt å sette en grense, det virker endog som «man» betviler at det virkelig finnes en grense i det hele tatt!

Et barn som har lært av sine foreldre hvor grensen går vil ikke føle seg forulempet - på lang sikt - ved å motta sin velfortjente straff. Fra psykologien vet vi at et barn ofte eksperimenterer nettopp med å klatte seg denne grensen - nemlig ved å prøve hvor langt det kan gå. Vi vet også at u-lydighets hensikt ofte er å finne ut av foreldrenes rettferdighet. Dersom barnet har gjort en handling som det ventelig burde hatt straff for - mens straffen i mis-

forstått godhet uteblir - vil det i barnets sinn oppstå en følelse av, paradoksal nok, urettferdig behandling!

Men nå - på autoritært hold - stiller man altså foreldrenes oppdragende kompetanse i tvil! Barnet - som her står som et tegnende begrep på de fleste barn i vårt samfunn - opplever rundt seg en atmosfære som ned-vurderer foreldrene. Jeg har ikke ved dette sagt at ikke foreldrene ofte selv stiller seg i den situasjon at de faktisk ikke kan vente å fortjene respekt. Imidlertid kan man kanskje i denne sammenheng spekulere på hvorvidt dette har sin årsak i den samme årsaksrekken, men det er nå det...

Jeg vet at vi lever i en tid hvor det som var igår, er glemt idag. Likeså sikkert er det at dagens sannheter vil vi ikke huske imorgen. Vi lever i en tid hvor det som var riktig, ikke lenger er så rik-

tig, men også hvor det gale ei lenger er så galt. Det er lett - endog svært lett - å bli liggende åndelos i vakuumet mellom disse kraftige brytningene. Lettere enda å skli over i den ene eller den annen ytterlighet.

Men til deg som ikke kan forstå det fjerde bud. Til deg som har misforstått begrepet individets rett. Til deg vil jeg si - om det enn kan høres ut som en romantisk, sentimental spissfindighet: Husk alltid at du faktisk har din far og mor å takke for livet ditt - uten dem ville du faktisk ikke ha vært i det hele tatt. I et slikt lys tror jeg respekten for opphavet vil være så selvfølgelig som Bibelen har ment den skulle være. Men bevarers hvor ofte det lyset kan være vanskelig å få øye på...

Tom Erik Falla Engebretsen



Vi leverer alt i trelast og byggevarer til små og store bygg

A/S Kongsberg Bruk

Tlf. 446 - 1446

—Også i ordboken kommer arbeid for rikdom.

Mitt syn på Gud og russefeiringen

Hva er vel et liv i materiell overflod og livsnyttelse om det bakom bare er tomt om meningsløst?

Svært lite!

Et liv, der du får kjenne Guds uendelige kjærlighet og får merke hver dag at Gud er en realitet, — ikke være et ord som alle andre ord. Dette livet, under Guds kjærlighet, et liv hvor Gud er like virkelig som mannen på pulten foran, er det forbeholdt bare noen få, noen spesielt utvalgte? — Dersom det finnes en kjærlig Gud som til og med ofret sin egen sønns liv for oss mennesker? — Lyder det da rimelig at bare noen få er utvalgt til å motta den kjærlig het og det vidunderlige liv Gud vil gi oss?

Nei!

Det er heller ikke slik. Gud vil at alle mennesker skal få leve med ham og kjenne ham som en realitet, som liv. Ja like reell som de mennesker du omgås hver dag. Hvorfor lever det da så få mennesker som kan si «Ja, jeg tror at Gud er glad i meg, for jeg

kjenner hans kjærlighet hver dag».

Hvor kommer russefeiringa inn i bildet. Ikke bare den forefætt, alt som livet er fullt av: skolegang, lekser, arbeid, feasting, musikk, kultur, forelesninger og kjærlighet, — alt det vi såkalt lever for. Det gjør vårt sinn og våre tanker så opptatt at Gud bare blir en liten del av det, eller kanskje ikke eksisterer for oss.

Kjære venner, medelever og andre denne avisa måtte komme i hendene på. Om Gud skapte oss til å leve et liv hvor han var sentrum — alt, og vi selv var fri til å elske hverandre, — også deres liv er fylt av alt annet enn det Gud vil. Hva vil dere gjøre med det?

— Ganske sikkert ingenting, for «Vi vet jo ikke engang om Gud eksisterer, hva er da vitnen ved å prate om at han skal fylle livene våre, bli alt i oss, — nei det er jo bare ...»

Så lenge dere reagerer avvisende eller likegyldige på det kristendommen vil gi dere og sier dere har behov for, så lenge er det også min oppgave å fortelle dere

om den Gud jeg har møtt, og hva han har sagt meg. Gud har gitt meg en oppgave her i livet, og det er at jeg med mitt liv og mine ord skal vise hvert eneste menneske som ikke tror — og tar konsekvensene av sin tro — at Gud er glad i dem. At han sendte sin sønn Jesus til å sone for deres svik og liv borte fra ham, og at Gud en gang skal holde dom over dem som ikke ville tro det ord han har sagt.

Når så Gud er en realitet i mitt liv, og han har bedt meg fortelle dere om ham, skulle jeg da fortsette å leve som alle andre. T det i de samme festene, fylle mitt liv med det samme innhold, utfall være som alle andre? Nei var da mitt vitnesbyrd? — Ve det må jeg bekjenne at mitt liv er ikke det vitnesbyrdet det skulle være. Hadde det vært det, ville mange alt ha kommet til tro på at Gud er en realitet, og at han vil være det også i deres liv.

Ville ikke dere anse en som visste at skuta han var ombord på hadde kurs for et minebelle, og bare «jatta» med det foregikk, ville dere ikke se på ham som en forræder, som en usling.

— Det var det jeg ville være om mitt liv ble deres liv og deres fester, og ikke et liv som kunne fortelle om den Gud jeg har møtt. Jeg vet at Gud er glad i dere. Han har møtt meg. Han vil møte dere og. Vend om fra det liv dere lever hvor Gud bare er et ord blant ord, ja kanskje et ord som fornektes.

Om dere vender om vil dere få oppleve noe nytt, endelig er dere der dere skulle være — dere har fred med Gud.

Tore Holmquist

Lien & Sønn

KIOSKEN MED DET
STORE UTVALG



ÅPENT TIL KL. 21 ALLE DAGER

Etter en travel 17. mai er det lunt å komme hjem og gå på tepper fra

boutstyr A/S

BELEGG — VEGG TIL VEGG — OG UTSTYR

Olavsgt. 26 — Kongsberg — Tlf. 678

JA, DE LÆRERNE

«Ja, de lærerne de lærerne,» sukker mange elever oppgitt. Og hvorfor gjør de det? Er det fordi vi er blitt lei av å rose dem? Nei, grunnen ligger nok ikke der. Lærerne har til alle tider bestått av en minoritet av tohente vesener som har hatt hjerner så unike at mange elever undrer seg både en og to ganger. Deres oppgave er ifølge gjeldende regler å lære oss mest mulig av pensum, - noe som ofte blir umuliggjort av enten lærerens udugelighet eller av manglende forståelse fra elevenes side. Derfor kan timene arte seg forskjellig fra klasse til klasse, fra dag til dag og fra lærer til lærer. Timene inneholder således et vell av variasjoner der man noen ganger lærer noe og andre ganger har det gøy på lærerens bekostning. For vi må jo huske på at han ikke er noe annet enn et tohente vesen som kun fortjener skarpe skudd.

Elevene fyrer løs, elevene bråker og er urolige, og det er i slike tilfeller at lærerne virkelig slår om seg med humørfylte replikker. Noe av dette er gjennom tidene nedtegnet i diverse kladdebøker, og den interesserte leser vil finne en del gjengitt nedenfor.

Lektor Braun:
- Som min gamle onkel sa: Utsett alltid til i morgen det du kunne ha gjort i dag.
- Er det forballkamp han er hjemme og ser på i dag også?

Lektor Brekke:
- Barkje, barkje, me leikar ikkje her gutar!
Om seg selv etter å ha tøysert og rotet for mye med utenomfaglige ting: -Hm, nei, mannen er gal!

Lektor Selland:
-Jeg tror ikke det er så mye mas i barnehagen, engang, som det er her i klassen. Dere aner ikke hvor mange gulkorn dere har gått glipp av! Dere kunne vært meget kunnskapsrike nå!

MALERMESTER

knut

ROSSO

KONGSBERG

UTFØRER ALT I

byggtapetsering — maling

Sandblåsing

INNHENT TILBUD

- De må da kunne oversette denne gammelnorske setningen selv om du ikke har bok! (Stakkars elev!)

Olga:
Etter at Knut hadde gjort en brøler i fransk på tavla:
- Der har du jaggu en fin en!
- Jeg skal si dere jeg er gammel jeg, jeg er fra 1700-tallet!

Aagaard:
- Nå skal dere få se en sak, forsamling...
- Så senker vi våre legemer ned igjen.
- Jeg får si dere synes meg noe modne forutgang.
- Nå skal vi få en ny biff her.
- Det er velsignet å kunne sludre litt.

- Hvordan er, takk for i dag, - og i morgen?
- Så går vi videre i samlet tropp. Jo det kan du trygt si, nei, ikke trehjulssykling, nei, men vanlig.
- Jeg ber for nasallydene!
- Ja, men vi må gå løs dere, TA DEN!

- Jeg får si som jeg har sagt tidligere, forsamling, jeg er suveren, og det er min urokkelige vilje at vi blir ferdige med dette avsnittet.

- Du, det tør jeg ikke erindre, men sånn noenlunde...
- Et lite øyeblikk klasse - det er en svak underbevegelse her - den bør fjernes!
- Nu kommer den kulturelle perioden med nymotens originale nymoter.

- Det er første gang jeg har mistet blyanten på den måten, det blir vel formodentlig også den siste...
- Det er ingen gangster her!
- Et øyeblikk - ikke bråk sånn, nå skal vi få meg om gangen!
- Du - kan jeg få den pekestokken - ja takk - jeg elsker sånne ting.....

Serlie:
- Når man trekker ut retter, fjerner man potensen.

Torp:

- På dette felt er jeg like dum som dere.

BESKJED TIL ALLE KLASSE-ER...

SKOLEMINNER

Oppfriskes ved et godt BILDE

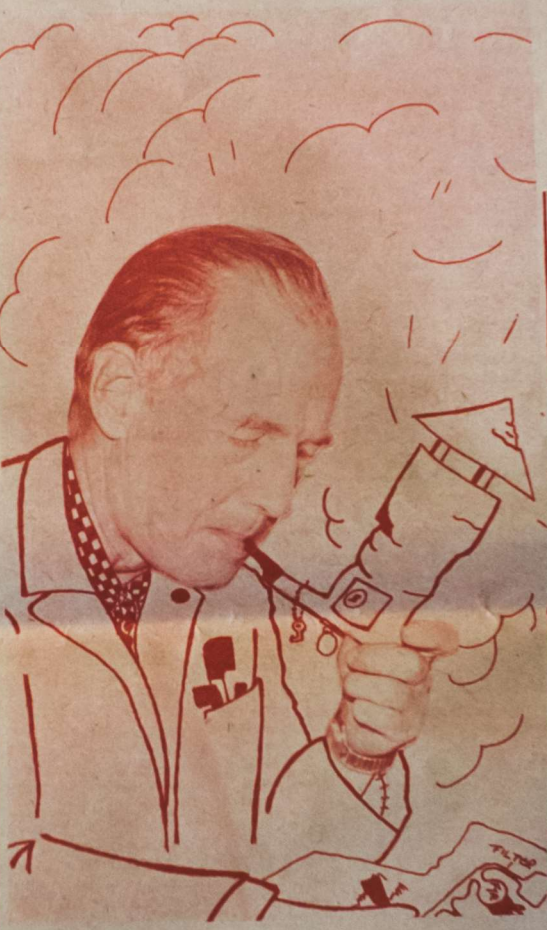
MARTHA MYHR

Nytorget

Inspektør Torp

Ikke før er friminuttet avsluttet før Torp kommer som en vind inn gjennom døra med en hel stabel bøker under armen. Raskt blir bøkene slengt på kateteret, protokollen dratt frem og lynopptelling foretatt. Ett minutt er gått - en dyp konsentrasjon hersker i klas-

serommet. Torps stemme bryter stillheten, «Vel folkens, hva er det vi skal behandle i dag?» Og så begynner det hele! Han trekker pusten dypt og starter på det ferdigimproviserte foredraget over ett eller annet viktig historisk emne. I samfulle tre kvarter,



uten opphold, strømmer ord etter ord ut av denne ustoppelige munnen. Historisk fakta nye vevd inn i klare logiske resonnementer virvles ut i klasserommet. Det eneste man virkelig trenger er en stor (stor) bunke papir der en kan notere ned alt dette. Ofte kan en ha en følelse av at handa dette av etter at en i hele timen har notert for livet.

Nok en gang tar skoleklokka til å ringe. Torp samler behendig sine bøker og før noen har fått sukk for seg, er han igjen forsvunnet opp på kontoret til sine elskelige snadder.

Kjennetegn: Rastløs, spesialist i fremmedord, påtreffes aldri (på kontoret) uten snadde i munnen.

Har sagt:
«Hallo, det er en kort beskjed til alle klasser...»

Lille Per: «Du onkel, hvordan er det med deg? Har ikke du gikt?»
Onkel: «Jo takk gutten min, hel digvis er jeg da på bedringens vei.»
Per: «Hvilket nummer da?»

O. Sunsehaugen Eftf.
INTERSPORT SHOP
HÅVARDSRUD & AASEN A.S.
3600 Kongsberg — Tlf. 155 — 77



ALT I
SPORT OG CAMPING

Mot riktig
hårpleie
Sølv Frisersalong

TOG - BAT - FLY
over hele verden
Gruppereiser/Inter-Rail

KONGSBERG REISEBYRÅ
BERG-HANSEN REISEBUREAU
c/o Kongsberg Sparebank, Kongsberg
Tlf. 1952 - 76

**MØBLER
TEPPER
MALERIER
KUNST**

Skal De bygge eller modernisere?

Kontakt oss

Rimelige materialer til hyttebygg

Trelast — Byggevarer

Hellebæk Sag & Høvleri

Telefon 89 og 162

A/S KONGSBERG ELITE

TIDLIGERE KONGSBERG OG ASKJEMS SKIFABRIKKER

— i skispor verden over på Kongsberg ski

Fiske - Camping

O. S. Windsvoll

Storgt. 24 — Kongsberg

Tlf. 573 — privat 1662



GJØR SOM RUSSEN

KJØP DERES SKO HOS

Sjövold-Sko a.s.
(G. HALVORSEN EFTF.)

GJØR SOM SKOLEUNGDOMMEN ...

BESØK VÅR PLATEBAR

MUSIKK & FOTO

KARI BERGE

Storgaten

Telefon 233



Alle veier fører til:

**GRAND
HOTELL
KONGSBERG**

Stedet hvor bilfolk handler

ba-de-rek a.s. Myntgt. 2.
Tlf. 1919
Kongsberg

batterier ☆ dekk ☆ rekvisita



Gjør som russen:

**Kjøp pølser i
«Bommenkiosken»**

NÅR DET GJELDER UTSTYR
STIKK INNOM

Howlid

Vi fører alt i:

GARDINER — GARDINBRETT — SENGEUTSTYR

Storgt. 4 - Tlf. 3

Ellinor Jonassen

PARFYMERI

Storgt. 13

URMAKEREN
 I SENTRUM
 A. SPITEN & CO. EFTF.
 STORGATE 2, KONGSBERG

**FOTOGRAF
NYSTUEN**

Storgaten 8 — Telefon 341



**Omega Electronic
F300**

Nyhet i Norge

OMEGA kaa gi Dem ett av verdens mest nøyaktige armbåndsur. Kom inn og se! OMEGA-urene er gratis forsikret mot tyveri, tap og total-skade i ett år. OMEGA-urene selges i 156 land.

Godkjent Omega-Timer forhandler

O-130

ALF THORRUD

KÅRE LØVER

EN CRIMPLENE BUKSE

tåler alt.

Pressen holder
selv i regnvær

Vi har den

**Hans Bryn
KONGSBERG**

Nytorget

Hvor noe skjer —
HELE TIDEN

**GILDENLØVE
HOTEL**
Tlf. 744

HALVOR SÆLEBAKKE & Co.

TLF. 354

KONGSBERG

TLF. 354

AUTORISERT

FORHANDLER

Reidar Brekke Dagligvare

Lavprisforretning

Steglet

hansen
kerami
kk



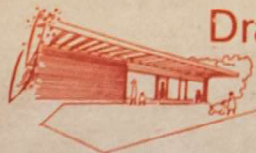
Når det gjelder
STOFFER

gå til
FABRIKKUTSALGET

Filialer i Drammen, Oslo, Notodden,
Sandefjord, Gol og Hønefoss

Alltid friske blomster

TOR'S BLOMSTER
NYE DRAMMENSVEI
KONGSBERG TLF. 1087



Drammensveien
Kolonial

FRYSEBOKSSENTRAL

Gunnar Ruud Evje
Kongsberg — Tlf. 254

Eldbjørg Løwer

keramikkverksted
og utsalg

Sandsvæerveien 36

WILH. ZACHRISEN

Manufaktur - Sengeutstyr - Herrekonfeksjon

Nymoens torg 3600 Kongsberg Tlf. 368

BYENS STØRSTE FORRETNING I BRANSJEN

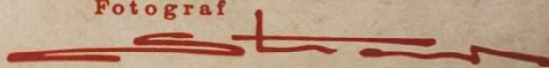
KULØR TIL STUA

ODØR TIL FRUA

RUDINS
fargehandel

RUSSETIDEN FORTJENER ET FARVEPORTRETT

Fotograf



Storgaten 12 (Seterbua)

Vårens NYHETER

DRESSER, BLAZERE og BENKLÆR i alle prislag

Kjøp kvalitetsvarer!

Det lønner seg!!!

clausson

Vi er helt enig med Dem -

PENGENE ER UDRØYE

En sparebok eller brukskonto hvor det bl.a. settes av
midler til faste utgifter kan bli et godt hjelpemiddel.

VELG EN SPAREBANK

Kongsberg Sparebank
Sandsvær Sparebank

Tradisjonell russefeiring:

Narren i sirkusteltet

— Kritikk av et saneringsmodent 1800-talls fenomen —

Ført i pennen av Widar Madssen

Mange år er gått siden russefeiring ble en institusjon på landets gymnas. Mye vann har rent i havet også, men den røde russen er blitt tradisjon. Det hefter alltid noe dobbeltsidig ved tradisjoner. Når de blir gamle, sitter de

ikke bare på taket — men slår til flere kanter samtidig. Dette sagt mer som en konstatering av fakta, enn som kritikk.

Følgende sider er et forsøk på å formulere en kritikk av den eksisterende russefeiringen. Grunnlaget for artiklen er at tradisjonell russefeiring — opp til 1973 — på flere enn en måte er et fenomen som har overlevd seg selv og som derfor bør betraktes som saneringsmodent. Vi skal i det neste forsøksvis vise hvorfor.

Septemberstilen 1972

Mye vann har rent i havet siden den særskilte hverdagen i september 1972 rett etter skolens begynnelse også. I fjor — det var en temmelig ordinær septemberdag — ble det distribuert en stensil blant 3dje gymnasiastene. Stensilen inneholdt en kritikk og et alternativ til tradisjonell russefeiring. Fire dager etterpå ble kritikk og alternativ avvist av et flertall av mottakerne og russestyret konstituerte seg. Det kan synes surt og formålstøst å ta opp igjen en debatt som ble avgjort tidlig i september 1972. Russefeiringen på Kongsberg våren 1973 er en realitet og ble en realitet etter vanlige demokratiske regler. Det står selvsagt fast. Imidlertid mente både russen -73 og gruppa som sto bak stensilen at det var ønskelig at gruppa fikk gi uttrykk for sitt syn i russeavisen. Hvilket med dette gjøres. Pinnen går først og fremst til framtidige årskull!

Om menneskene som er unge for siste gang

Ikke så få ord er blitt brukt for å rettferdiggjøre/definere tradisjonell russefeiring. Også for å vise bredden i disse argumentene, skal vi presentere noen av dem. De fleste har stått i tidligere superorgan.

Russen sies det — russen skal være «som smilet inn i den grå hverdag» eller som «livspustet i en grå, triviell hverdag». Den skal «etterlate et par friske spor» for siden å forsvinne etter å ha utgjort «innfallsglede for det er for seint», etter å ha «tilført blod».

Videre skal russen være «livsfriske, unge mennesker» preget av «livsglede, jubel og humør» som helst skal mottas «med smil om munnen og varme i hjertene». Russetida er «et stort og spennende øyeblikk», den er «et symbol på 12 års bakendeslit» og uttrykker «oppdemmet livsglede/livslust som forlanger lebensraum». Om russetida heter det at den er et «mål på livets vei». Den er et forsøk på «å renne horna av seg» slik at en kan bli «virkelig kultiverte mennesker» gjennom «tradisjonsforpliktelse». Russetida gir uttrykk for et krav på en rett en mener å ha «kjøpt med 12 års slit». Slik sett og sagt har russen et «privilegium» fordi — med følgende vesle perle av en bemerkning — «russen er mennesker som er unge for siste gang i sitt liv». Og som mennesker som er unge for siste gang i sine liv, «må vi ha lov til å bruke vår «mangel på erfaring» til å opponere, til å se alle tings totalitet under en annen synsvinkel enn gamle oldingers og til å «slå oss løs i disses verden». Siden russen åpenbart har en idealistisk grunnholdning, skal også den

papir- og netthinnefestes: Russetida representerer et forsøk på å «finne seg selv», en vil «vekke den gode borger» til handling for som det sies så fornemt og farlig — russen skal «ved sitt eksempel vise at alle i samfunnet har rett til å leve sitt eget liv uavhengig av andres dom».

Som vi leser, er argumentene preget av en forbausende bredde. Her svinges mellom lebensraum og blod til alle tings totalitet. Og det er jo ikke snu! Utsagnet om at russen vil bruke sin manglende erfaring til å opponere mot «gamle oldingers» forbeinade meninger og siden utfolde seg, slå seg løs i de samme oldingers verden, røper jo i tillegg et imponerende klarsyn og mønstergyldig politisk innsikt.

Horn, salt og vin

Ordet russ ble i følge Aschehougs lexikon, fjerde utgave 1960, første gang brukt av artilmskullet i Kristiania i 1905. Det er forøvrig en misforståelse å tro at ordet russ er en forvanskning av ordet russer. Kristianiakullet i 1905 brukte ordet om seg selv og ikke om mennesker i Russland. Siden russefeiring som kjent er en typisk «akademisk» tradisjon, har den følgeriktig et latinsk opphav. La oss kikke litt på dette opphavet før vi går videre.

Russ kommer av det latinske (cornua) depositurus som betyr at en eller annen skal legge av seg (horn). Nå er vi vel mange enige om at det neppe er særlig sunt, enn si misunnelsesverdig å gå rundt blant alminnelig dødelige med horn i panna si. En kunne lett bli forvekslet og det er som kjent ikke bra å male faen på veggen, langt verre å male han i panna. Slik er så langt bra. Det er nødvendig å ta med nok et latinsk ord: Deposisjon. Ordet betyr avleggelse, og sammenhengen er følgende:

Når nye studenter skulle begynne et studium, ble det arrangert et kjempekarneval. Karnevalet var årets høydepunkt — da skulle den rette studiegleden fornyes, sikres og mobiliseres. Nye studenter ble kledd ut i fargerike gevanter og fikk festet svære horn (det kunne være av ku, geit, hest, okse, gris eller høns) i panna. Astedet for festen var en stor sal med et omfangsrikt podium i fronten. Salen var rektangulær med en rekke dører på langveggene. Når studentene var ferdig utkledd, begynte moroa. Eldre studenter med mere enn dun i fjeset, skulle nå holde løyer med de hornkledd. Studenter med horn i panna flagret som på kommando inn gjennom dørene på langveggene, for i det øyeblikk de trådte inn i salen å bli forfulgt av studenter uten horn i panna. Når en student med horn i panna var blitt pågrepet, rykket en uten horn horna av panna til den hornbekledd. Og med det var første del av moroa slutt. Valplassen ble nå

midlertidig forlatt. Herskapet, inkludert de hornribbede gikk for å spise middag.

Andre delen bestod i at seremonimesteren helte vin fra ei svær eiketønne på den hornribbede students hode for deretter å fore vedkommende med salt. Slik ble altså nye studenter opptatt: vekk med horna, på med vinen, inn med saltet. I dag kunne vi si: Vekk med saltet (eller bruk det på egget i vårløysinga), inn med vinen (gjørne det), bruk hornfjerner (men i enerom). Hornritualet var utbredt i store deler av Vest-Europa. Skikken er et typisk 1800-talls fenomen og gikk av bruk i det øyeblikk et nytt århundre avløste et gammelt, eller for å være mer presis: da det nåværende avløste det forrige. Tyskland var det landet der skikken holdt seg lengst. Når nå russefeiringen blir kalt tradisjonell og at russetida delvis har sin eksistensberettigelse nettopp som opprettholder av tradisjonen, er det bare en halv sannhet. Den egentlige russetradisjonen forsvant sammen med det 19. hundreåret — det som videreføres gjennom dagens feiring er noe annen, men, som vi skal se, også noe med 1800-tallets verdensbilde i behold.

17. mai og beskjedenhets

Ny-tradisjonell russefeiring er på minst 73 måter en ganske omfattende affære. For det første er tyngdepunktet i den plassert midt oppe i feiringen av rikets nasjonaldag: 17. mai. Russen er med på å prege dagen og preget er såpass handfast at dagen som helhet blir farget av det. — For akkurat så avanserte er vi her på berget: Frigjøringen av Norge fra dansk koloni-styre 17. mai 1814 har i det 20 århundre gått hand i hand, fot i fot med feiringen av nyutlekkete artiumskulls tilsynkomst. Apenbart har dette såvel praktiske som tidsmessige årsaker, men av det kan også utledes følgende faktum: russefeiringen er ikke akkurat preget av beskjedenhets. Er det så noen sammenheng mellom nasjonaldag og russ? Ja, det er. Fargemessig står begge godt til hverandre. Flagget er som kjent overveiende rødt, det samme er rusen. Slik sett har rusen valgt et kledelig tidspunkt for feiring — en kan spare både maling og arbeidskraft.

Felles utendørs eksponeringstrang

Det første som slår en når en ser på ny-tradisjonell russefeiring, er dens ytterliggående **utadventhet**. Det er som om det eksisterer et dypt alvorlig behov for å eksponere seg overfor andre mennesker. Tendensen forsterkes ved at det hele foregår rundt 17. mai — en av de få dagene hvor størsteparten av befolkningen befinner seg utendørs noenlunde samtidig. En annen ting som karakteriserer ny-tradisjonell russ, er **uniformering**. Russen blir framstilt som en helhetlig gruppe, dekorativt anrettet i rødt og bambus. Ut av det trekkes vi følgende: Den ny-tradisjonelle rusen er ikke særlig interessert i å framheve et eventuelt økologisk mangfold, en variasjon — men tvert i mot, en helere, ens og stø holdning. Dem om det.

Glede, humor og målrettet kritikk

Ser vi på russefeiringen opp gjennom åra, er det en tredje, helt skjellsettende ting som faller i øynene: **humøret**. Trangen til å være morsom, til å spre glede og latter blant menneskene, har gjennom rusen gitt seg mange og varierte utslag. Gjennom det årlige evenement som kalles russetog med påfølgende tale, når humor en erfaringsmessig de helt store høyder. Men den topper seg først i russeavisa, som årlig formøllig er en eksplosjon av latter og glede. Dette ubendige humøret, lysten til å få andre til å le, får som oftest et utydelig

sosialt siktepunkt. I tillegg til at det selvfølgelig er morsomt å være morsom, gis humøret en vri i kommunalpolitisk, ja, kritisk retning. Det er langt fra uengasjert humor vi møter, den beskjeftiger seg med original politikk som angår oss alle. Vi kan fra de seineste åra nevne: «Kommunal utskyting av raketter», «Nytt håp for bøndene og hjemmeindustrien i Sandsværbbygden», «Kringkastingsstasjon på Sulusåsen», «Norge: — et utviklingsland!», «Jorda rundt på 80 år — i tråbil», «Grensekonflikt mellom Øvre Sandsvær og Saggrenda». Kommunen får også sitt pass påstemplett, — ingeniørvesenet blir omdøpt ingenting-gjør-vesenet og dermed er den helt store velgjørende gapskratten sikret, samtidig som den kritiske holdningen er beholdt.

— Det er derfor ikke uten grunn at befolkningen deler seg i to når det stunder mot 17. mai. Den ene delen gleder seg som barn til igjen å få kunne le, den andre delen skjølver som barn overfor forestående kritikk.

Misforståelse utad, forvirring innad

To praktiske ankepunkt melder seg i samband med ny-tradisjonell russefeiring. Slik russefeiringen hittil har foregått, er den i beste fall en misforstått markering utad. Noe av grunnlaget for at det i det hele tatt eksisterer russefeiring, er å gi avgangsklassene en fortjent anledning til å komme sammen for å markere slutten på 3-års skole. Av det følger at russefeiringen først og sist skal være en fest for dem det angår: avgangsklassene selv. Et apparat (med plakathumor, russetale, uniformer, russetog etc.) som i grunnlaget tar sikte på å eksponere seg utad, tjener ikke dette formålet. Slik praksis har vært, blir russefeiring mere et spørsmål om å markere seg overfor andre samfunnsgrupper, enn samvær for avgangsklassene. For det første er dette lite fornuftig, for det andre medfører det en kjede av usunne konsekvenser. Vi skal nevne noen av dem.

Myten om artium

Ny-tradisjonell russefeiring er med på å bringe visse negative holdninger til torgs. En av disse holdningene kunne vi kalle myten om artium — og det er en myte som har fått vokse seg stor og sterk i dette hundreåret. Examen artium har hittil hatt et klart preg av status, og det har liksom vært en positiv status. Det dominerende synet har vært at gymnasen var av kremaktig stoff i almenutdannende sammenheng. Slik russefeiringen har vært praktisert, er myten blitt forsterket. Hele det hesblæsende, anstrengte og utvendige apparatet som tradisjonelt har fulgt russetida, er iallfall ubevisst et forsøk på å gestalte en følelse av stolthet over å ha gjennomført 3 år på en vanlig, norsk, offentlig skole. At en sluttelig er ferdig med almenutdanningen, synes i tillegg å være av så stor viktighet at en finner det nødvendig å kunngjøre det for den stedlige befolkningen på nasjonaldagen. Norsk skolevesen settes i et tilsvarende sært lys — når en etter tre u-mystiske år finner grunn til å kle seg i rødt, gå i tog, klistre plakater og vekke lærere klokka fem natterstider. Vi mener her å kunne konstatere et misforhold mellom årsak og virkning, mellom grunnlag og ytring.

Diskriminering

At ny-tradisjonell russefeiring i sitt vesen virker diskriminerende, melder seg med styrke. Dengang realskolen eksisterte, ble det gjort et stort nummer av å framstille avgangsklassene der i gården i et mest mulig negativt lys. Realskolen var ingenting i artiums-sammenheng og holdningen overfor realskolens tredjeklasser var foraktende og nedsettende. Nå er det som

kjent ingen realskole lenger, men det er grunn til å tro at den samme ufine, selvbevisste holdningen er vekk sammen med foraktens midlertidige sentrum? Det var selve russsystemet som skapte den og russsystemet fortsetter. Parallelt med dette er ny-tradisjonell russeri navlebeskuende og autoritært. Diskrimineringen overfor annen ungdom under utdanning, ungdom i arbeid — er dårlig skjult. Og akkurat på dette feltet blir det ganske klart hvordan russefeiringen er med på å befeste en myte. Vi skulle f.eks. like å se reaksjonen dersom hvert eneste skoleslag i dette landet, skulle oppvise samme grad av feiring og gruppentallitet i ukene omkring 17. mai. På den ene sida ville det blitt tilstander, på den andre sida ville avgangsklassene i 3djeklassene på gymnasen miste noe av sin egenproduserte særstilling.

Tradisjon og industri

Viktig er også den økonomiske sida ved ny-tradisjonell russefeiring. Russeriet er i dag blitt en hel liten industri. Firmaer har spesialisert seg på russeuniformer, jakker, griser, stokker, kort, lommeterklær og farge. Hele dette uvedkommende salgsframstøtet legger et utdelt press på hver enkelt. Ideelt sett er det selvsagt et individuelt spørsmål hvor mye en vil bruke på russetida — tradisjonspresset bidrar til at det i like stor grad også blir en offentlig sak.

Uansvarlig ungdomsopprør.

Narren i sirkuset

Vi siterte innledningsvis følgende bemerkning: «Russen er mennesker som er unge for siste gang i sitt liv». Utsagnet er dessverre ment bokstavelig, bortsett fra det er det jo svært morsomt. Ellers gir det uttrykk for en langt betenkeligere side ved russefeiringen. Sitatet peker nemlig mot politiske/ideologiske konsekvenser av ny-tradisjonell feiring.

Hvis vi spør hva som karakteriserer ungdom som samfunnsgruppe, er det i hvert fall 3 ting som faller i pennen. Det første er forbruk. Ungdom produserer lite, de forbruker. Og som forbrukere virker de stimulerende på et samfunn overveiende forbruksorientert. Det andre er tilpassing. Ungdomstida er i første rekke en omstillings- og tilpassingsperiode. Her produseres ikke — her forbrukes, her læres, her mottas, her tilpasses. Skolevesenet er i sammenheng for utsettende faktorer å regne. Den tredje faktoren er **ansvarsfrihet**. Og ordet ansvar eller retttere: ikke-ansvar, er et viktig ord i samband med ny-tradisjonell russefeiring.

Russen er et framifrå eksempel på frihet fra ansvar. I grunnlaget har russefeiring også noe med opprør å gjøre. Sosiologisk kunne vi kalle det hele for et rituell ungdomsopprør. I russetida finner vi ihvertfall ubevisst en reaksjon mot formynderi og undertrykkelse. Nå skal års undertrykte aggresjoner lufte, her skal frigjøres på forskjellig plan: sosialt, bevissthetsmessig, seksuelt. Men — og dette er viktig — dette nødvendige opprøret blir gjennom et tradisjonelt russeopplegg fullstendig pulverisert. Opprøret er blitt ufarliggjort, ganske enkelt fordi det er sosialt akseptert. Snedig, snedig er hva som kunne stått som et pent stykke personlig frigjøring, blitt ledet inn i akseptable former og derigjennom gjort ufarlig, fratatt enhver brodd, fratatt mening og virkning. Hvem tar f.eks. russen alvorlig?

Hvor intimt dette systemet henger i hop, gir seg til kjenne ved det faktum at tradisjonell russefeiring neppe ville vært godtatt, dersom ungdom hadde hatt ansvar for andre enn seg selv. Russefeiringen støtter altså ungdommelig uansvarlighet, støtter et århundregammelt

undertrykkelsesmønster, støtter reaksjonen. Slik blir russsystemet egentlig et slags fliffig svik mot noe av det bedre i ungdommen og det blir en solid støttespiller for noe bestående, konservativt. Dypest sett er dette det farligste og også det ekleste ved tradisjonell russefeiring. Det som kunne stått som et stykke ansvarlig og modent opprør, ligger på bakken med nesa i grusen — spent bein på av ungdommen selv. En eventuell evne til å kritisere, opponere, forandre — utfoldes i en parodisk, ja, direkte latterlig sammenheng: Norges nasjonaldag. Hvem tar ungdom alvorlig på den dagen? Russefeiring kunne stått som noe ansvarlig, konstruktivt — slik det hele har vært gjort har en redusert seg selv til en moderne hoffnarr som utfolder sin virksomhet i et sirkustelt, der det øvrige publikum feirer nasjonaldag. Stort verre kunne det vel neppe bli.

Innenfor — utenfor

På tampen skal det bemerkes at unntak finnes fra ovenstående skjema. Russefeiring kan nok gjøres både meningsfylt og ansvarlig og enhver endring av det tradisjonelle opplegget bør ses som et framskritt. Likeledes bør det vel sies at endel av den kritikken som har vært framført her, antakelig ikke er bevisst i selve feiringen. Men det vi bl.a. mener å vise er at russeriet nettopp gjennom sitt vesen virker bakstrevensk — og da blir spørsmålet om bevisstløshet eller ikke uinteressant. En er iallefall deltakende.

For så må det da også sies at eneste veien som monner, er å forandre russefeiringen fra grunnen av. Det forandrer i realiteten ingenting om en f.eks. velger å sløyfe uniformen, men beholde lua. En er i begge tilfelle innenfor et system. Innenfor et apparat, i det hele tatt innenfor. Akkurat som disse sidene også er innenfor — står i en sammenheng som i første rekke kan virke selvmotsigende. Om noen skulle være i tvil, så har det trykktokniske årsaker.

— Og alle disse orda — denne nesten uanstendige ordmengden — egentlig for å få sagt noe som begynte en dag i september i fjor, og som dette er et av resultatene av.

Det finnes større ting i verden å bli sinte på hverandre på. Det finnes større ting å engasjere seg i. Så absolutt gjør det det. Nå har vi iallfall sagt noe av vårt.

Alf-Anton Eid	Jan Knutsen
Inger Semmen	Tony Valberg
John Arne Johnsgård	Kåre Skolem
Rune Augerud	Elvind Kogstad
Kjell Svaletuen	Tom Erik Falla Engebretsen
Narve Lid	Ellen Korvald
Kari-Julie Hansen	John Conradi
Anne Grethe Rønningsdalen	Henrik Lødorp
Kjell Jørgensen	Ruth Husland
Hege Nergaard	Helge Wikstøl

Artianernes - - -

(Forts. fra 1. side)

ene hevdet at de like godt kunne begynne å feire seieren på forhånd, så de foreslo champagne. Dette godtok ikke engelskmennene/kvinnene og de kom med motforslag om cidre. Partene kom imidlertid ikke til enighet og det hele endte med at dommeren vedtok at den eneste tillatte drikk skulle være kefirmelk. Begge de deltagende lag så seg nødt til å godta dette. Det neste spørsmålet som skapte dissens var hvilket språk som skulle brukes under kampen. Engelskmannen/kvinnen foreslo engelsk i det de da trodde at realisten/realistinnen som holdt på morsmålet, skulle la seg lure av de engelske uttrykkene. Men da dommeren ikke forsto engelsk, så endte det med at den islandske dommeren fikk viljen sin nok en gang og språket ble gammelnorsk. Etter endel frem og tilbake kom så spillet igang. Engelskvinnen og engelskmannen hadde henholdsvis fargene blå og gul, mens realistinnen og realisten hadde fargene grønn og rød. Det engelske laget åpnet sterkt og hadde snart alle sine knotter på brettet. Realistenes lag åpnet mer nøkternt med bare noen få knotter, og farten de gikk frem med på brettet var heller ikke stor. Det hele så farlig ut, men så like før det engelske laget skulle gå i mål med sine første knotter, slo dommeren øynene opp, han så da med hang at det engelske laget hadde gått gal vei på brettet med endel av sine knotter, og selv om realistene på første benk øreklodet diskvalifikasjon så endte det hele med at alle det engelske lagets knotter ble satt tilbake til utgangsposisjonen.

Stemningen ble etter dette noe amper i den engelske leieren og da realistenes knotter langsomt krøp fremover på brettet ble ikke stemningen bedre av det. Men da den ene på realistenes lag begynte å vise symptomer på fargeblindhet og da den andre var svært distre, begynte disse å slå inn hverandres knotter, slik at antallet knotter på brettet sank færefruende. Da samtidig taktil-pratet var på gammelnorsk, falt vanskelig for realistene, endte det med at bare et par av realistenes knotter nådde mål. Nå foreslo dommeren en kefirrunde og spillet ble stoppet. Etter at kefirren var drukket begynte spillet igjen. Spillet bølget nå frem og tilbake, og det hele var ganske kjedelig, flere av tilskuerne sovnet (innbefattet undertegnede) og da de (vi) voknet igjen fikk de (vi) se at det engelske lag-



et og realistenes lag bare hadde henholdsvis to og tre knotter igjen på brettet. Spenningen var stor og en rekke av engelskmennene/kvinnene i salen hadde alt begynt å feire seieren. Da med ett slo realistinnen og realisten en rekke seksere og plutselig var stillingen på brettet 1-2 i realistenes favor. De engelske utøverne ble nervøse og slo bare enere, men omsider fikk de også en knott i mål, og stillingen var nå 1-1. Dog med en ledelse til engelskfolket, i det de var lengre frem skredet på brettet. Den eneste sjansen til å vinne spillet syntes for realistene å ligge i å slå inn den engelske knott. For å klare dette var det nødvendig med en treer på terningen. Realistinnen kastet terningen, den rullet bortover bordet og kom i hånden på engelskmannen som straks lukket hånden, og fordi han hadde spilt ludo i flere timer, fikk han krampe og hånden med terningen i var ikke til å få åpnet. Etter en rekke forsøk ble man enige om å sende engelskmannen til sykehuset for det å få åpnet hånden og å få sett hva knotten landet på. I skrivende stund er ennå ikke noen beskjed kommet fra sykehuset, og derfor kan man ennå ikke si hvem som har vunnet artianernes ludomesterskap -72.

Siste: Det er nettopp blitt opplyst at ved dopingskontroll er det oppdaget at det engelske laget har brukt visse stimulerende midler utover kefir (det smakkes om uttynnet blåbær-saft). Og derfor er det engelske laget diskvalifisert og realistene er dermed ludomestere -72.

ludoisten
Alf-Anton Eid

Dyrlegen: —Tja, det kan jo hende at kua blir frisk igjen, men det kan også godt hende at hun slutt ikke blir det. Så jeg undres om det ikke var like godt å slakte henne mens hun lever?

Gode parkeringsmuligheter v/begge forretningene

Storgt. 12

Sandsværvn. 47

Oss lyst-løgnere imellom

Folk flest kan vel ikke ha unngått å høre om det tiltagende fraværet ved skolene i dag. Fraværsprotokollene ved gymnaset ser mest ut som et eneste stort virvar av streker og tall. Dagene før tentamener og hel dagsprøver og på lørdager hender det ofte at lærerne står og underviser for halve klasser. Som kjent skriver elevene meldingene sine selv: 1.2. og 3. klasse og det er ikke stort skolen kan gjøre for å rette opp forholdet.

Vi bringer her noen eksempler på meldinger som har vært skrevet:

Den spøkefulle:

—Jeg gikk hjem etter siste time i går, var borte de tre første i dag grunnet oppkjøring til førerkort. Tony Valberg

Den frekke:

Da jeg trodde at ingen ville merke det, gikk jeg i ovenfor nevnte time hjem fordi det var en del viktige ting å ordne med i forbindelse med et større arrangement jeg skulle delta på og dette begynte kl.15.00.

Den sleipe:

Jeg var borte de tre siste timene torsdag og hele fredag og lørdag. Møter ikke opp til gymnastikk i dag. (ble underskrevet, dvs godtatt)

—Jeg har mange ganger studert på hva et rentgenfoto er for noe?

—Jaså, vet du ikke det? Tar man et bilde av armene, så får man frem benene.

TAKK!



Redaktorens lille grillsalla går til skolens kjære kontordame, fru Andersen, som takk for all hjelp og velvillighet ydet gjennom tre skoleår.

Alt i sportsutstyr

Sigurd Knutsen As

Sykkel- og Sportsforretning

Telefon 418
3400 KONGSBERG

HAR DE FORSØKT min spesialblanding i

KAFFE?

Alltid nybrent!

«KOMBI»

Astrid Borge Nicolaysen

Telefon 255

BESØK

Amundsens
frisørsalong

MYNTGATEN

Nye møbler?

VI SATSER PÅ

MØBEL-DESIGN

Stedet for moderne møbler...



17. mai gaten — Kongsberg — Telefon 182